

Depesza Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju do Generalissimusa Stalina

Polski Komitet Obrońców Pokoju przesłał Generalissimusiowi Stalinowi depeszę następującej treści:

„Z okazji 70-lecia Waszych urodzin Polski Komitet Obrońców Pokoju przesyła Was — bojownikowi, organizatorowi nowej epoki wyraży serdeczności, jaką miliony Polaków, walczących codziennie o pokój otaczają Was, pierwszego bojownika i wodza obozu pokoju,

— Jako człowieka, który prowadząc do walki narody Państwa Socjalizmu i Jego bohaterską Armię był mózgiem i wcieleniem zwycięstwa nad faszyzmem, zwycięstwa, które przyniosło pokój i niepodległość narodowi polskiemu i tylu innym narodom i ludom.

— Jako człowieka, którego przykład życia i walki, którego słowa skupiają robotników, chłopów — masy ludu pracującego całego świata — setki milionów ludzi do walki o pokój, napełniają wiarą w zwycięstwo pokoju nad obozem imperializmu, uczą mądrości i hartu w walce o pokój.

— Jako człowieka, który na czele obozu pokoju i postępu symbolizuje czynną wiarę w przyszłość ludzkości i narodu, przyszłość kultury, przyszłość człowieka.

Budujący swą przyszłość w pokoju i dla pokoju naród polski widzi w Was symbol przykładu i nauki, jakie w swej pracy czerpie ze zwycięskiej walki i budownictwa, prowadzonego przez narody Związku Radzieckiego i związanego na zawsze z Waszym imieniem. Widzi w Was symbol bezpośredniej pomocy, której doznał.

Dla każdego bojownika pokoju i postępu w naszym kraju i na świecie Wasze życie jest wzorem i przykładem ile może dokonać człowiek w walce o tryumf człowieczeństwa“.

Dla uczczenia 70-lecia urodzin Towarzysza Stalina

Robotnicy i chłopci, uczeni i młodzież wyrażają miłość do Wodza obozu pokoju i postępu

List Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego prof. dr. Teodora Marchlewskiego
Założa huty „Hortensja“ zaoszczędzi dodatkowo w grudniu 2.800.000 zł

Przygotowania do godnego uczczenia 70-tych urodzin Towarzysza Stalina przeistoczyły się w potężną manifestację góraczy uczuć społeczeństwa polskiego dla wodza międzynarodowych sił postępu i pokoju. Świadczą o tym masowe listy i pozdrowienia, przesyłane przez załogi fabryczne, chłopów, młodzież i kobiety, w których zapewniają, że przez podjęcie dodatkowych zobowiązań produkcyjnych dadzą swój wkład w dzieło budowy socjalizmu. Społeczeństwo polskie przygotowuje specjalne dary urodzinowe dla towarzysza Stalina. Coraz większą ilość uczestników grupują samokształceniowe koła dla studiowania życiorysu Stalina.

Przedownik pracy huty „Hortensja“ Jan Pachulski, zgłaszając swe zobowiązania podniesienia wydajności pracy powiedział: „Wiemy, i nigdy tego nie zapomnimy, że nie tylko nasze zwycięstwo narodowe i społeczne, ale i fizyczna możliwość dalszego istnienia i rozwoju za-

wałdziemy go światu — Józefowi Stalinowi“.

W liście uchwalonym przez załogę huty „Hortensja“ robotnicy postanawiają zwiększyć oszczędności w grudniu br. o 2.800.000 zł i wzmocnić czujność klasową.

Z okazji siedemdziesięcioletnia urodzin pozwalam sobie i mieniem postępowej myśli polskiej i własnym wyrazem najszerszego życzenia i gratulacji.

Nauka i sztuka oraz cała kultura ludów zaprzężają-

nych z ZSRR, dzięki kontaktom z twórczą myślą ludów ra-

Olbrzymi wkład ZSRR w dzieło rozwoju ludzkości, jaki pod kierunkiem Wszechwzrostkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) i Waszym własnym wniesionym został przez narody Związku Radzieckiego odbija się najżywiej echem w całej ludzkości, a zwłaszcza w krajach demokracji ludowej.

Tylko dzięki bohaterskiemu wysiłkowi ludów radzieckich w oparciu o przodującą teorię, o świadomość wspólnoty świata pracy całej ludzkości, udało się urwać głowę hydrze faszyzmu i ocalić świat przed bezdnym wpadnięciem w otchłań reakcji i wsteczństwa.

DOKOŃCZENIE NA STR. 2

Rozmach współzawodnictwa w ZSRR i krajach demokracji ludowej ku czci 70-lecia urodzin Towarzysza Stalina

Z każdym dniem robotnicy tysięcy zakładów przemysłowych Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej przyłączają się do współzawodnictwa pracy ku czci 70-rocznicy urodzin Wielkiego Wodza mas pracujących całego świata, chorążego obozu pokoju i postępu, towarzysza Józefa Stalina. Również w krajach kapitalistycznych masy pracujące przygotowują się do uczczenia urodzin towarzysza Stalina.

ZSRR

MOSKWA. Robotnicy potężnych zakładów „Uralmasz-zawod“, które przed kilku dniami wykonały plan 5-letni, zobowiązali się ku czci 70-tych urodzin Józefa Stalina wyprodukować znaczną ilość kopacek mechanicznych nowego typu.

Uralskie zakłady samochodowe zobowiązały się zwiększyć roczny plan produkcyjny i dać dodatkowo kilkadziesiąt samochodów.

Do dnia 21 grudnia ukaże się przeszło 1.000.000 portretów Stalina.

Nakładem Państwowego Wydawnictwa Muzycznego ukaże się partytura utworu symfonicznego „Kantata o Stalinie“ kompozytora Aleksandra oraz pieśń o Stalinie — Blanter i Chaczaturiana.

Wzruszający podarek przygotowuje ku czci dnia urodzin Józefa Stalina Państwowe Wydawnictwo Literaturno-Dziecięce, drukując zbiór wierszy dziecięcych, poświęconych Wielkiemu Jubilatowi.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

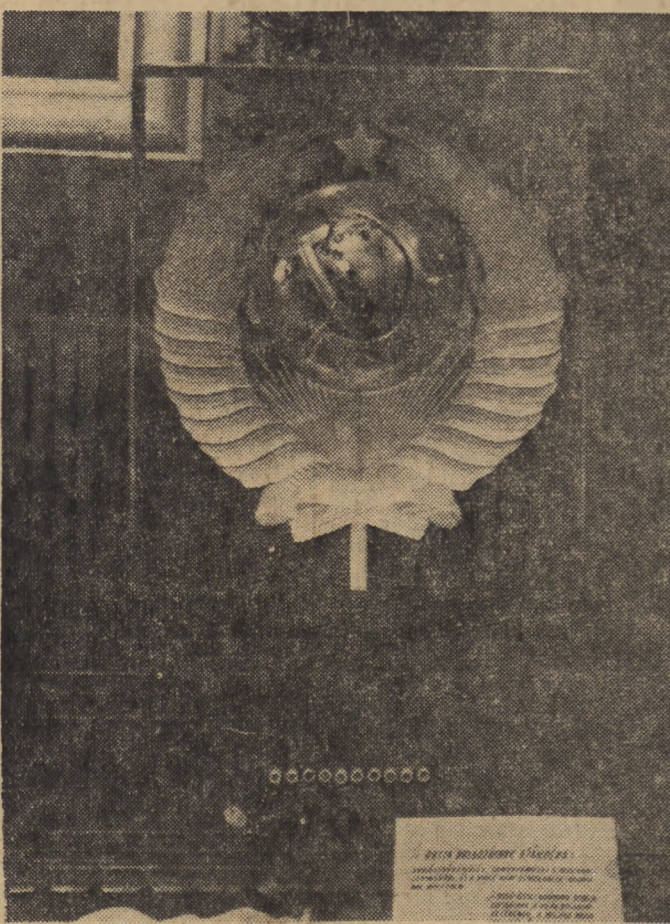
W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

Dary społeczeństwa węgierskiego dla Towarzysza Stalina



W Budapeszteńskiej Galerii Wystawowej zgromadzono dary społeczeństwa węgierskiego dla towarzysza Stalina z okazji 70-lecia Jego urodzin. Wystawę odwiedziło do tej pory około ćwierć miliona osób. Za dziesięć dolarów pracownicy pocztowych — oryginalny aparat radiowy, który umożliwił przez włączenie poszczególnych guzików słuchanie audycji z Moskwy, Leningradu i ośmiu największych stacji nadawczych krajów demokracji ludowej.

Obrona pokoju wymaga zjednoczenia wszystkich sił narodu niemieckiego Przewodniczącemu KP Niemiec zachodnich Maxa Reimanna

BERLIN (PAP). W Dusseldorfie odbyło się w tych dniach posiedzenie zarządu Partii Komunistycznej północnej Nadrenii i Westfalii, na którym przemawiał pierwszy przewodniczący Partii Komunistycznej w Niemczech Zachodnich — Max Reimann. Podkreślił on konieczność wspólnej akcji niemieckich mas pracujących całego Niemiec w związku z obecną sytuacją polityczną.

Wzmocnienie obozu antyimperialistycznego — stwierdził Reimann — znalazło m. in. swój wyraz w utworzeniu Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Historyczne słowa Stalina, skierowane do prezydenta i premiera Niemieckiej Republiki Demokratycznej, podkreśliły wielką doniosłość powstania tej Republiki dla zachowania pokoju w Europie. Jeżeli naród niemiecki, a w szczególności niemiecka klasa robotnicza, uświadomi sobie znaczenie słów Stalina i włączy się do frontu pokoju, będzie to oznaczało fiasko wojennych planów imperialistów amerykańskich.

Mówca podkreślił dalej, że anglo-amerykańscy podległe wojsni wyznaczają w swych planach specjalne miejsce Niemcom Zachodnim, mając na względzie ich rezerwy ludzkie oraz potencjał wojenny Zagłębia Ruhry.

Atak reakcji przeciwko prawom mas pracujących — oświadczył mówca — można odeprzeć jedynie drogą zrzeczenia się wspólnej walki robotników komunistycznych, socjaldemokratycznych i chrześcijańsko-demokratycznych.

W ostatnich dniach doszło do wielu wspólnych wystąpień przeciwko redukcji płac i zarobków i rekonwencji polityce rządu z Bonn.

Robotnicy zadokumentowali strajkiem politycznym swój protest przeciwko penetracji kapitalu zagranicznego.

Przechodnie sztandary za zastugi w walce o pokój

10 bm. odbyło się w Warszawie plenarne posiedzenie Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju, na którym omówione zostały dotychczasowe osiągnięcia walki o pokój oraz dalsze formy prac Komitetu Obrony Pokoju w Polsce.

Przewodniczący PROP prof. Jan Dembowski złożył szczegółowe sprawozdanie z przebiegu konferencji Światowego Komitetu Zwolenników Pokoju, która odbyła się w Rzymie.

Po sprawozdaniu prof. Dembowskiego nastąpiły wypowiedzi przedstawicieli komitetów wojewódzkich oraz dyskusja. Jak wynika ze sprawozdań terenowych, ruch pokoju przyspieszył w Polsce charakter masowy. W wielu województwach Komitet Obrony Pokoju powstały już we wszystkich gminach.

Polski ruch pokoju stoi w przededniu nowej, szeroko zakrojonej akcji, która rozpocz-

Przemówienie przewodniczącego CRZZ tow. A. Zawadzkiego na Kongresie Zw. Zaw. CSR

PRAGA (PAP). Podczas poniedziałkowych obrad Kongresu Czechosłowackich Związków Zawodowych głównym mówcą był minister pracy i opieki społecznej Erban, sekretarz generalny Rady Związków Zawodowych. Złożył on sprawozdanie z działalności związkowej za ubiegły okres i przedstawił zadania czechosłowackiego ruchu związkowego na przyszłość.

Wśród mówców zagranicznych przemawiali m. in.: w i-

nie się już w początku nadchodzącego roku.

W następnym punkcie obradów minister Rapacki przedłożył Plenum projekt ustanowienia 12 Przechodnich Sztandarów Pokoju. Sztandary Pokoju przyznawane będą zakładom przemysłowym, Państwowym Gospodarstwom Rolnym, chłopiskim spółdzielniom produkcyjnym, uniwersytetom, organizacjom społecznym i instytucjom kulturalno-oświatowym, szczególnie zasłużonym w walce o pokój. Sztandary Pokoju przydzielane będą przez Polski Komitet Obrońców Pokoju na wniosek CRZZ i ZSCH.

Na wniosek prezesa ZSCH Ignara, Plenum Komitetu uchwaliło przesłać Wodzowi Międzynarodowego Ruchu Pokoju i Postępu Generalissimusiowi Stalinowi, z okazji Jego 70-rocznicy urodzin, depeszę gratulacyjną, którą drukujemy powyżej.

Odezwa Niemieckiego Komitetu Obrońców Pokoju

BERLIN (PAP). Niemiecki komitet obrońców pokoju ogłosił odezwę, w której wzywa całe społeczeństwo niemieckie do wzmocnienia walki przeciw podżegaczom wojennym.

„Kto chce pokoju — stwierdza m. in. odezwa — ten powinien otwarcie występować za przyjaźnią ze wszystkimi narodami, przede wszystkim za przyjaźnią ze Zw. Radzieckim i krajami demokracji ludowej, a także z narodami amerykańskimi, angielskim i francuskim. Kto chce pokój, ten musi walczyć przeciw wrogiej propagandzie, nawołującej do rewizji granic na Odrze i Nysie, ponieważ propaganda ta służy jedynie interesom podżegaczy wojennych“.

na 84 cukrownie ukraińskie wykonały roczny plan produkcyjny, dając państwu kilkadziesiąt milionów pudów cukru więcej, niż w roku ub.

Wydawnictwa radzieckie przygotowują do druku szereg jubileuszowych wydań ku czci dnia urodzin Józefa Stalina.

Do dnia 21 grudnia ukaże się przeszło 1.000.000 portretów Stalina.

Nakładem Państwowego Wydawnictwa Muzycznego ukaże się partytura utworu symfonicznego „Kantata o Stalinie“ kompozytora Aleksandra oraz pieśń o Stalinie — Blanter i Chaczaturiana.

Wzruszający podarek przygotowuje ku czci dnia urodzin Józefa Stalina Państwowe Wydawnictwo Literaturno-Dziecięce, drukując zbiór wierszy dziecięcych, poświęconych Wielkiemu Jubilatowi.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

PEKIN. Masy pracujące Chin Ludowych przygotowują się do obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.



Nieprzerwanie płyną z całego kraju podarunki polskich robotników dla towarzysza Stalina. Na zdjęciu dar załogi fabryki im. gen. Świerczewskiego — kasety z precyzyjnymi narzędziami, ułożonymi w napis „STALIN“

W całym kraju zbiera się podpisy pod adresem, który będzie przekazany Stalinowi w dniu urodzin. Adres zawierać będzie 5.000.000 podpisów wartych w 103 tomach.

W Sofii otwarta została wystawa podarków przygotowanych dla Józefa Stalina.

Władze brytyjskie znów odmówiły wydania hitlerowskiego zbrodniarza

Nota protestacyjna MSZ

Ministerstwo Spraw Zagranicznych doręczyło Ambasadzie Brytyjskiej w Warszawie notę protestacyjną w związku z arbitralnym naruszeniem przez brytyjskie władze okupacyjne w Niemczech zobowiązań międzynarodowych przez niedopuszczenie do ekstradycji zbrodniarza wojennego Roberta Schauera.

Robert Schauer, aresztowany został przez brytyjskie władze okupacyjne w Niemczech na podstawie oskarżenia kilku obywateli polskich o zamordowanie w czasie okupacji hitlerowskiej wielu Polaków. Schauer, który przed brytyjskim oficerem śledczym przyznał się częściowo do winy, został przekazany do dyspozycji Naczelnego Prokuratora Brytyjskich Sił Zbrojnych, którego zastępcą brigadier H. Shapcott przesłał w dniu 22 października 1945 r. pismo do Głównodowodzącego Brytyjskiej Armii Renu stwierdzające, że Komisja Narodów Zjednoczonych do Spraw Zbrodni Wojennych umieściła Schauera na liście zbrodniarzy wojennych. Brigadier Shapcott stwierdza dalej, że według zaleceń Naczelnego Prokuratora Brytyjskich Sił Zbrojnych przedstawione dowody uzasadniają pociągnięcie Schauera do odpowiedzialności za mordostwa popełnione przez niego w wymienionych i innych i wielu innych obywateli polskich.

W dniu 19 września 1947 r. władze brytyjskie wyraziły zgodę na ekstradycję tego zbrodniarza wojennego, ale 22 grudnia tego samego roku został on przez nie zwolniony z obozu internowanych. Aresztowano go ponownie dopiero na skutek zażalenia Polskiej Misji Wojskowej do Badań Zbrodni Wojennych.

W dniu 5 kwietnia 1949 r. Trybunał Ekstradycyjny w Hamburgu zarządził wydanie Schauera władzom polskim. Kiedy w porozumieniu z władzami polskimi konwojował go do więzienia na Robert Schauer, oświadczone, że zbrodniarz ten nie będzie wydany.

Władze brytyjskie zawiadomiły stronę polską, że brytyjski gubernator wojskowy unieważnił decyzję Trybunału Ekstradycyjnego i polecił natychmiast zwolnić Roberta Schauera z aresztu. Gubernator wojskowy, generał sir Brian Robertson, polecił zawiadomić szefa Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie, iż oświadczenie zabrał protokół rozpra-

Zakończenie obrad KC Francuskiej Partii Komunistycznej

PARYŻ (PAP). W gmachu merostwa St. Denis pod Paryżem zakończyły się obrady Komitetu Centralnego Francuskiej Partii Komunistycznej. Georges Cogniot wygłosił referat na temat konieczności walki z kłódką Tito. Po referacie toczyła się dalsza dyskusja.

Na zakończenie Maurice Thorez wygłosił przemówienie w sprawie jednolitej akcji wszystkich zwolenników pokoju w walce przeciwko podżegaczom wojennym. Thorez podkreślił również konieczność walki o utworzenie rządu zjednoczenia demokratycznego.

Wreszcie uchwalono rezolucję, poświęconą aktualnym problemom i zadaniom Partii. Komitet Centralny postanowił zwołać XII kongres Partii na 2-5 kwietnia 1950 roku do Tuluz.

Konferencja kobiet krajów azjatyckich

PEKIN (PAP). W Pekinie w uroczystej atmosferze rozpoczęły się obrady konferencji kobiet krajów azjatyckich. W konferencji tej bierze udział delegacja 15 krajów Azji. Na pierwszym posiedzeniu przewodniczyła sekretarz generalny SDFK Vaillant Couturier, która wygłosiła referat o działalności Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet i gorąco powitała przedstawicielki bohaterkiń kobiet chińskich.

W dalszym ciągu obrad referat p. t.: „Walka kobiet azjatyckich o niezależność narodową, demokrację i pokój na całym świecie” wygłosiła Den In-czao, która mówiła o walce narodów azjatyckich przeciwko jarzemu kolonialnemu i zanalizowała powojenną sytuację narodów kolonialnych. Den In-czao wezwała kobiety Azji do zjednoczenia się z wszystkimi niłującymi pokój narodami całego świata, do nieustannego udzielania pomocy obozowi demokratycznemu, do popierania Światowego Kongresu bojowników pokoju.

Przygotowania do wyborów w Bułgarii

SOFIA (PAP). Prasa bułgarska ogłasza odezwę Rady Narodowej Frontu Patriotycznego do wszystkich wyborców w związku z bliskimi wyborami posłów do Zgromadzenia Narodowego i delegatów do okręgowych Rad Narodowych. Kampania przedwyborcza wymaga się z każdym dniem. Miasta i wieś przybrały odświętny wygląd. Gmachy w Sofii pokryte są afiszami wyborczymi i wykresami, ilustrującymi osiągnięcia mas pracujących nowej Bułgarii.

Hitlerowcy z b. GG przed sądem

W dniu 12 bm. przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie rozpoczął się proces przeciwko Ernestowi Boepfle, b. podsekretarzowi stanu G. G. b. komisarzowi Izby Centralnej dla Gospodarki Ogólnej w G. G. b. zastępcy prezydenta t. zw. „Niemieckiego Instytutu Wschodniego”.

Telefonom z procesu Kostowa

PEKIN (PAP). Blisko 12 miliardów lewów wynoszą szkody wyrządzone państwu — nie licząc olbrzymich szkód wyrządzonych ludności. Sabotażowi handel z krajami demokracji ludowej i ZSRR. Delegacja handlowej wyjeżdżającej na Węgry Koszowa nakazał przeciągnąć kontraktację w nieskończoność. Natożnił bardzo szybko były zarządca umów z państwami imperialistycznymi, którym szkodził sprzedając tytoni zakupiony już uprzednio przez Zw. Radziecki.

Ze szczególną siłą należy podkreślić wielką zasługę Komitetu Centralnego BPK w rozgromieniu i zdemaskowaniu bandy Kostowa. Społeczeństwo bułgarskie docenia zasługę Partii w obronie całości i niepodległości Bułgarii przed atakami imperializmu amerykańskiego i jego tytoniowej agencji. Ulice Sofii są co wieczór widownią manifestacji robotniczych żądających kary śmierci dla zdrajców i spiskowców. Rażące zrozumienie konieczności wzmożenia czujności i walki z siecią trockistowską - titowską wywodzi amerykańskiego. Przekonanie to rośnie nie tylko wśród ludności stolicy i okolic, ale także wśród Macedończyków, którzy ze strachem — jak to opowiadał w poniedziałek świadek Katalajdziew — myśleli o możliwości przyłączenia ich do tytoniowskiej Jugosławii. Banda Kostowa jest więc zdemaskowana przed narodem bułgarskim. Przemawiający w poniedziałek prokurator mówił w pełnym tego słowa znaczeniu w imieniu narodu bułgarskiego.

Dla uczczenia 70-lecia urodzin Towarzysza Stalina

Robotnicy i chłopci, naukowcy i młodzież wyrażają miłość do Wodza obozu pokoju i postępu Robotnicy TOR wyremontują 132 traktory — List rektora U. J. Marchlewskiego i chłopki Marii Iskra — Młodzież ZMP i ZHP studiuje życiorys Towarzysza Stalina — Całe społeczeństwo przygotowuje podarki urodzinowe

DOKOŃCZENIE ZE STR.

dziełkiem coraz wyraźniej i coraz jaśniej rozumie, że prawdziwa nauka musi oprzeć się na klasie robotniczej, wyjść z ludu i tworzyć dla niego.

W miejsce też dotychczasowej burżuazyjnej nauki, głoszącej apolityczność i obiektywizm, w istocie swej wrogię ludowi i postępowi, powstaje w naszym kraju i innych zdążających do socjalizmu demokracjach ludowych nauka nowa, nauka związana z ludem i będąca wyrazem myśli i dążeń klasy robotniczej.

Tylko taka nauka może mieć czynną postawę wobec wymagań życia, przeobrażać przyrodę i nie czekać biernie na jej dary i torować nowe drogi myśli człowieka.

Taka nauka to ustrój bez wyzysku i bez klas społecznych, taka nauka to trwały pokój i braterstwo ludów. W ścisłym przemyśle z nauką radziecką będziemy klasę podwalny pod przyszłość naszego kraju i świata.

T. Marchlewski
Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego

Załoga huty „Gliwice” przyspieszy wykonanie planów

„Nasza załoga — czytamy w liście robotników huty „Gliwice” do Stalina — rozumie, że tylko dzięki Waszej genialnej strategii i Armii Radzieckiej, w której boku kroczymy w czasie wojny i stoi nadal odrodzone Wojsko Polskie, możemy w tej chwili spokojnie pracować na otrzymanej, starej ziemi piastowskiej dla dobra naszego kraju, dla dobra pokoju światowego”.

List zawiera zobowiązania robotników, zmierzające do skrócenia w dniach 19, 20 i 21 grudnia średniego czasu wytopu o pół godziny.

130 tys. metrów tkanin do dnia 21 grudnia wyprodukują dodatkowo włókiennicze Czerwonych Pabianiec

Włókiennicze Czerwonych Pabianiec oświadczają w swym liście:

„Imię Stalina jest symbolem zwycięstwa naszej — słusznej sprawy”. Postanawiają uczcić dzień Jego urodzin przez

wyprodukowanie do 21 grudnia dodatkowych 130 tys. metrów tkanin, podniesienie o 5 proc. ilości towarów pierwszej jakości oraz rozszerzenie współzawodnictwa pracy.

5 tys. kg przędzy jedwabną dadzą dodatkowo robotnicy

„Na dzień Waszych urodzin — piszą robotnicy Państwowej Fabryki Sztucznego Jedwabiu w Chodakowie — zobowiązujemy się dać dodatkowo 5.000 kg. przędzy jedwabnej”.

682 proc. normy uzyskał Michał Adameczyk

Wilhelm Adameczyk, przewodnik pracy w Kieleckich Zakładach Wyróbów Metalowych po bliźniaku rekord zakładów, osiągając w ciągu dnia pracy 594 proc. normy. Jego imiennik, Michał Adameczyk postanowił dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Stalina pobić ten rekord, uzyskując 682 proc. normy. Obaj przewodnicy pracy postanowili jeszcze bardziej podnieść wydajność pracy oraz zorganizować zespoły czytelnicze, które studiować będą ży-

ciorys Józefa Stalina. Zespoły takie organizuje również młodzież, pracująca w zakładach.

Kolejarze DOKP Wrocław wykonują plany produkcyjne za grudzień

Aktywni związkowcy przy DOKP — Wrocław dla uczczenia 70-tych urodzin Towarzysza Stalina postanowili zakończyć do dnia 21 grudnia br. plan produkcyjny za grudzień w wozniakach: Wagonowych, Parowozowych, Elektrycznych, Elektrotrakcyjnych i Drogowych. Powołali również szereg innych zobowiązań.

Członkowie spółdzielni produkcyjnej żądają do 24 bm. orkę i omłoty

Chłopi, członkowie spółdzielni produkcyjnej w powiecie Strzelcu w woj. wrocławskim wezwali wszystkie spółdzielnie produkcyjne do uczczenia rocznicy urodzin Józefa Stalina przez zakończenie do 21 grudnia omłotów, orki i wszystkich z nią związanych robót oraz zorganizowania świetlic, gdzie ich jeszcze nie ma.

Robotnicy Technicznej Obsługi Rolnictwa z woj. gdańskiego zadeklarowali przedterminowy remont 132 traktorów, obsługujących majątki PGR.

Młodzież rozszerza współzawodnictwo i studiuje życiorys Towarzysza Stalina

Posiłkując się, podejmowanych przez młodzież dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina stała się, wreszcie ich rozmaitości i rozszerza się ich zakres. Młodzi robotnicy zatrudnieni w Zakładach Przemysłowych Stowarzyszenia Mechaników w Pruszkowie postanowili poświęcić dyscyplinę pracy, zlikwidować do minimum braki w produkcji oraz powiększyć ilość biorących udział we współzawodnictwie o 50 proc.

Hufiec SP przy Publicznej Szkole Zawodowej w Kłodzku postanowił naprawić w warsztatach szkolnych maszyny rolnicze dla wsi Województwa.

Studenci ANP ufundują 2 biblioteki

Studenci Akademii Nauk Pomorskiej ufundują dwie biblioteki dla świetlic wiejskich oraz wydała do Generalissimusa Stalina album z życzeniami od

wszystkich słuchaczy uczelni. Liczne ognia organizacyjne ZMP i ZHP wysyłają do Generalissimusa Stalina listy serdecznych pozdrowień i w kolach ZMP przy fabrykach, szkołach, instytucjach i wioskach odbywają się uroczyste wiece, zebrania i masówki, poświęcone Wielkiemu Jubileatu.

List uczestniczek wycieczki chłopców polskich na Ukrainę

Chłopka Maria Iskra wysłała list do Stalina, w którym stwierdza m. in.:

Wielki Wodzu, w prostych słowach, z prostego serca płynących, chcę Ci wypowiedzieć swój ból i moją radość obecną. Jak ciężko było nam chłopom, a zwłaszcza kobietom wiejskim przed wojną w Polsce. Ja, jako młoda dziewczyna, młodą swoją i siły odgrywać musiałam, służąc u bogacza wiejskiego i we dworze obszarńku. Taki był los synów i córek robotników i biednych chłopów. Byli wśród nas tacy, którzy na wzór ludzi radzieckich podejmowali walkę z burżuazją i jaśniepaństwem. Byli to najpierw synowie naszego Narodu. I u nas w Dankowicach byli KPP-owcy. Do nich należał ojciec mój i brat, który i mnie wskazywał drogę pracy. Siłę do walki czerpali oni z kraju Socjalizmu. Nie pomogli więźnia, ani prześladowania, trwałymi mocno przy swoim.

Zawsze pragnęłam wiedzieć na własne oczy Ojczyznę Socjalizmu. W tym roku spotkałam kołchozy na Ukrainie z wycieczką z Polski. Wrażenia i spostrzeżenia utkwily mi w sercu i pamięci. Nie zapomnę nigdy gościnności i szczerego braterstwa ludzi radzieckich, a osiągnięcia w dziedzinie gospodarki, przemysłu i sztuki dały mi pojęcie, jak żyją i planują ludzie radzieccy. Pragnę, abyśmy w naszej wsi żył taki, jak żyją Wasi kolchoźnicy. Dział jest to możliwe do osiągnięcia, kiedy Polska kroczy śladami Wielkiego Związku Radzieckiego.

Wystawa darów na Pomorzu

W Pomorskim Domu Sztuki urządzono wystawę darów pomorskiego świata pracy i młodzieży pomorskiej dla Generalissimusa Józefa Stalina. Oprócz szeregu albumów i listów z życzeniami od robotników, chłopów i młodzieży szkolnej wystawiono pomysły i artystycznie wykonane prace robotników.

Uchwały III Plenum CRZZ w sprawie pracy Zw. Zaw. wśród młodzieży

Podajemy niżej streszczenie uchwał III Plenum CRZZ w sprawie pracy Związków Zawodowych wśród młodzieży.

Przyjęta jednomyślnie na III Plenum CRZZ uchwała w sprawie pracy związków zawodowych wśród młodzieży, zawiera pozytywne ocenę działalności sekcji młodzieżowych związków zawodowych. Osiągnięcia tych sekcji uwiaryściły się szczególnie w realizacji zadań wychowania młodzieży pracującej w duchu przywiązania i oddania dla Polski Ludowej oraz solidarności z młodzieżą pracującą całego świata, a zwłaszcza z młodzieżą Związku Radzieckiego.

Powstanie Związku Młodzieży Polskiej — stwierdza uchwała — jako kierownika całej młodzieży, wzrost jego autorytetu — stwarza dla rad zakładowych i oddziałów związkowych możliwości bardziej wszechstronnego rozwijania całokształtu pracy wśród młodzieży związkowej w oparciu o ZMP. Możliwość ta może być tylko wówczas należycie wykorzystana, gdy związki zawodowe udziela ZMP należytego poparcia i pomocy.

W związku z tym Plenum CRZZ postanowiło uznać dalsze istnienie sekcji młodzieżowych związków zawodowych w tych warunkach, w jakich istnieją.

Obrazy aktywu TPZ

Drugi dzień obrad krajowego aktywu TPZ wypełniła dyskusja nad referatami, wygłoszonymi poprzedniego dnia przez prezesa Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza — tow. min. Matuzewskiego oraz sekretarza generalnego TPZ — ppłk. Grudy.

W dyskusji przyjęta została rezolucja, w której czytamy m. in.: „Dzień 21 grudnia, dzień 70-lecia urodzin Wodza narodów Związku Radzieckiego, wielkiego przyjaciela narodu polskiego, polskich mas pracu-

Likwidacja wojsk Kuomintangu w południowych Chinach

PEKIN (PAP). Agencja Nowych Chin podaje przebieg operacji, jakie odbyły się ostatnio na pograniczu dwóch południowych prowincji chińskich — Kwangsi i Kwantung, doprowadzając do niemal całkowitego zniszczenia lud walczącego do niewoli działających tam sił Kuomintangu pod dowództwem gen. Pa Czung-hsi.

Dnia 8 grudnia wzięto do niewoli kilkusetosobną grupę wojsk kuomintangowskich, której udało się wyrwać z pier-

ścienia wojsk ludowych i uciec do południowo-zachodniej części prowincji Kwangsi, w pobliżu granicy Vietnamu. Czwartą grupą armii Kuomintangu, która uciekała wycofać się do półwyspu Luicou, została wyparta znowu na ten półwysep, ponosząc ciężkie straty.

Inna kolumna Armii Ludowej, nacierająca na południe z Nanningu, odcęła od granicy Vietnamu zdążające tam jednostki Kuomintangu.

TEMATY DNIA

Nowe prowokacje pana Mocha

Nowe prowokacyjne aresztowania Polaków, dokonane przez władze francuskie, świadczą o tym, że władze te nie chcą się nie nauczyć na swych dotychczasowych kompromitacjach. Ponadto kłamstwa o rzekomym szpiegostwie mają krótkie nogi, policja Mocha śledząca do nowych, jeszcze mniej wybrednych „zarzutów”, oskarżając szereg Polaków o popełnienie morderstwa. Zarzuty te są oczywiście absurdalne, na co wskazuje np. fakt że w wypadku ob. Stefana Kowalskiego, zarzuty sformułowane zostały w okresie około dwóch tygodni od aresztowania i dotyczyły osób, których Kowalski nigdy nie znał i miejsce, w których nigdy nie był.

Jednocześnie trwają prowokacje w stosunku do polskich urzędników konsularnych. W mieszanych czerzech z nich przeprowadzono w czasie ich nieobecności rewizję. Poza tym wysiedlony został z Francji attaché ambasady polskiej ob. Dzidzisz Wójcik. W odpowiedzi na ten krok polskie MSZ zażądało, aby attaché ambasady francuskiej w Warszawie p. Jean Julien Martin opuścił Polskę.

Władze francuskie liczą widocznie na to, że przy pomocy ciągłego składowania Polaków, zdołają wytworzyć przynajmniej w części społeczeństwa francuskiego wrażenie że „coś przecie w tym musi być”. Fakty wykazują, że niedługo zbioru Mocha są plonne. Nawet wysiedleni z Polski Francuzi nie tylko nie dali się użyć Mochowi za narzędzie prowokacyjnej propagandy, nie wręcz przeciwnie — stwierdzili, że winę za ich wysiedlenie ponosi rząd francuski. Wemy dobrze rząd pan Moch

W walce o przekroczenie planów

Dalsze sukcesy polskiego górnictwa Cementownia „Pokój” realizuje plany z nadwyżką

Tempo walki o podniesienie wydajności pracy i przedterminową realizację planów produkcyjnych przybera na sile w przededniu nowego etapu w naszej gospodarce narodowej — planu szóstoletniego. Wyrazem tego są masowe meldunki o zakończeniu planów tryletnich, rocznych oraz o przekraczaniu miesięcznych planów produkcyjnych. Na czoło wysuwa się w dniu dzisiejszym wykonanie planów rocznych przez kopalnie: „Niwka-Modrzejów”, „Matylda”, „Bolesław Śmiały” i „Kazimierz-Juliusz”. O zakończeniu tryletniego i rocznego planu produkcji donosi również załoga cementowni „Pokój” w Rejewcu.

Nowe meldunki o wykonaniu państwowych rocznych planów produkcji napłynęły z kopalni: „Niwka — Modrzejów”, „Matylda”, „Bolesław Śmiały” oraz „Kazimierz — Juliusz”.

Kopalnie zawiązujące swe sukcesy systematycznemu rozwojowi współzawodnictwa i podnoszeniu wydajności pracy. Załoga cementowni „Pokój” w Rejewcu melduje o wykonaniu w dniu 10 bm. tryletniego

(Koresp. wł.). Wszystkie od działu produkcyjne przemysłu bawelniowego wykonywały w listopadzie ze znacznymi nadwyżkami plan ilościowy.

Przedtę alnie przednie wykonywały plan w 108,6 proc., średniopiędnie w 107,5 proc., odpadkowe — 102,5 proc., kalandry — 105,1 proc., wykończalnie — 109 proc. (kr)

Przemysł skórzany wykonywał plan produkcji w listopadzie br. w 110,2 proc., co stanowi 124 proc. wartości produkcji za ten sam okres roku ub.

W listopadzie rb. elektrownie zawodowe, podległe Centralnemu Zarządowi Energetyki, wykonywały plan produkcji w 108,1 proc.

Do dnia 10 grudnia br. Pomorskie Zakłady Przemysłu Fosforowego wykonywały plan tryletni w 118 proc., zobowiązując się ponadto rozpracować do końca br. 300 ton superfosfatu.

ŻYCIORYS JÓZEFA STALINA

JÓZEF STALIN. Krótki życiorys. Opracowali: J. Aleksandrow, M. Gałaktionow, W. Krużkow, M. Mitin, W. Moczalów, P. Pospiełow. Przekład z rosyjskiego (według II wydania Instytutu Marksa-Engelsa-Lenina). „Książka i Wiedza”, Warszawa 1949 r. str. 236.



J. W. Stalin w roku 1893

W momencie, gdy masy robotnicze całego świata zrywały się do uroczystego obchodu 70-lecia urodzin Stalina, na czasie będzie wspomnieć odpowiadając towarzysza Stalinowi na życzenia złożone mu z okazji 50-lecia jego urodzin:

„Wasze pozdrowienia i powinszowania kładę na konto wielkiej partii klasy robotniczej, która mnie zrodziła i wychowała na swój obraz i podobieństwo... Możliwe nie wątpię, towarzysze, że gotów jestem i nadal oddać sprawie klasy robotniczej, sprawie rewolucji proletariackiej i komunizmu światowego wszystkie swe siły, wszystkie swe zdolności i jeśli trzeba będzie całą swą krew kroplę po kropli.”

Życie i działalność Stalina nierozdzielnie związane są z historią partii, w której pierwszych szeregach walczył od lat 55-ciu. Poprzez daty i fakty z życia Stalina przegladając dzieje partii leninowskiej i jej szlak bojowy wiodący od pierwszych strajków robotniczych i kółek marksistowskich poprzez wielki Październik do zwycięstwa socjalizmu i dalej w przyszłość — ku komunizmowi.

„Krótki życiorys” Stalina wydany przez „Książkę i Wiedzę”, kreslący dzieje Wielkiego Rewolucjonisty, to jednocześnie wzięty wykład jego idei, które przyswiecają dziś całej postępowej ludzkości, jego dorobku teoretycznego, który składa się na światopogląd milionów.

„Krótki życiorys” Stalina o bok „Krótkiego życiorysu” Lenina i „Krótkiego Kursu Historii WKP(b)” powinien być pierwszym doradcą członka Partii, przewodnikiem każdego świadomego robotnika w jego codziennej pracy i walce. STALIN (Józef Dżugaszwilli) — syn robotnika fabryki obuwia w Tyflisie i matki — córki pańszczyźnianego chłopca, wczesnie przystąpił do ruchu socjalistycznego.

„Do ruchu rewolucyjnego — oświadczył Stalin w wywiadzie — przystąpiłem mając lat 15, kiedy nawiązałem kontakt z nielegalnymi grupami marksistów rosyjskich przebywających wówczas w Kraju Zakaukaskim. Grupy te wywarły na mnie duży wpływ i uszczepiły mi zamiłowanie do nielegalnej literatury marksistowskiej.”



Stalin, Ordżonikidze, Kalinin, Kaganowicz, Zdanow uczestniczą przy próbach nowych traktorów produkcji radzieckiej. Rok 1935. Według obrazu Finogenowa.

świątecznego organizatora i odważnego kierownika masowej politycznej demonstracji robotniczej — jednej z pierwszych w Rosji carskiej.

Na drugim Zjeździe Socjaldemokratycznej Partii Robotniczej Rosji (SDPRR) w roku

Wieżenie i zesłania nie zdołały oderwać młodego rewolucjonisty od ruchu robotniczego. Stalin uciekał z zesłania ze wschodniej Syberii i na czele bolszewików zakaukaskich toczy nieubłagana walkę z mieniszewikami, nacjonalistami, anarchistami i eserowcami. Przy pomocy wspaniałego zakonspirowanego podziemia drukarni w Tyflisie zorganizował Stalin wydawnictwo prasy partyjnej, broszur i odezw.

W pracach swych bronił Stalin leninowskiego ujęcia charakteru i roli partii. W broszurze „Klasa proletariatu i partia proletariatu” (styczeń 1905 roku) Stalin napiętnował stanowisko mieniszewików w sprawie partii.

„W tym czasie kiedy samowładztwo stara się zdemoralizować świadomość klasową proletariatu „trade-unionizmem”, nacjonalizmem, klerikalizmem itp., kiedy z drugiej strony liberalna inteligencja uparczywie stara się unicestwić polityczną samodzielność proletariatu i w tym czasie winniśmy być niezwykłe czujni i nie powinniśmy zapominać, że nasza partia jest twierdzą, której wrota otwierają się jedynie dla wypróbowanych.”

W broszurze „Nico o rozbieżnościach partyjnych” Stalin nawiązując do historycznego dzieła Lenina „Co robić?” uzasadnia rolę i znaczenie partii rewolucyjnej i teorii rewolucyjnej dla klasy robotniczej. Stalin bronił leninowskich zasad organizacyjnych także w walce z nacjonalistami. W artykule „Jak socjaldemokracja rozumie kwestię narodową?” zwalczał on oportunistyczną za sadę rozgraniczenia proletariatu według narodowości, tworzenia odrębnych, narodowych organizacji partyjnych w ramach jednego państwa.

„Dla zwycięstwa proletariatu niezbędne jest zjednoczenie wszystkich robotników bez różnic narodowości” — pisał Stalin.

Narastała rewolucja. Raz po raz wybuchały w państwie coraz potężniejsze masowe strajki polityczne. W grudniu 1904 roku

Gdy Lenin w grudniu 1900 roku, wydał pierwszy numer „Iskry” — ogólnorosyjskiego bojowego pisma politycznego, które miało prowadzić propagandę i agitację w duchu poglądów rewolucyjnej socjaldemokracji i zespółić rozproszone organizacje socjaldemokratyczne w jednolitą partię — Stalin stanął całkowicie na stanowisku „Iskry”, wydał gruzińską gazetę rewolucyjnej socjaldemokracji „Brdzoła” („Walka”), która propagowała ideę leninowskiej „Iskry” wśród robotników Kraju Zakaukaskiego. Do szerokiego mas docierały odezwy wydawane w języku rosyjskim, gruzińskim i ormiańskim.

Stalin stał się najgorętszym orędownikiem i popularyzatorem leninowskiej linii politycznej, kierownikiem rewolucyjno-marksistowskiej, leninowsko-iskrowskiej organizacji Kraju Zakaukaskiego. Krótka, ale burzliwa działalność Stalina w Batumie zimą i wiosną 1901 — 1902 roku pozostaje nam jako popularne go przywódcę robotniczego,

1903 — jak wiadomo — nastąpiło rozszczępienie partii na dwie frakcje: rewolucyjną, leninowską — bolszewików i oportunistyczną — mieniszewików. Na wieść o tym Stalin, przebywający wówczas w więzieniu, zdecydowanie stanął po stronie bolszewików.

ku Stalin przeprowadził w Baku strajk powszechny robotników naftowych, który stał się sygnałem do słynnych wystąpień styczniowo-lutowych w całej Rosji.

W okresie rewolucji 1905 — 1906 roku Stalin bronił i rozwijał leninowską ideę hegemonii (kierowniczej roli) proletariatu w rewolucji burżuazyjno-demokratycznej, wykazuje konieczność odcięcia burżuazji od mas, zdrgoczenia jej wpływów w masach robotniczych i chłopskich. Stalin popularyzuje i organizuje praktyczną realizację leninowskiej idei powstania zbrojnego („Powstanie zbrojne i nasza taktyka”) jako środka obalenia samowładztwa i zdobycia republiki, ustanowienia rewolucyjnej dyktatury proletariatu i chłoptwa („Tymczasowy Rząd rewolucyjny i socjaldemokracja”). Pod kierownictwem Stalina organizacje bolszewickie w Kraju Zakaukaskim, stały się — jak stwierdził Lenin — „najbardziej bojowymi organizacjami naszej partii.”

W grudniu 1905 roku na bolszewickiej konferencji SDPRR w Tammerforsie po raz pierwszy nastąpiło osobiste spotkanie się Lenina i Stalina.

W okresie cofania się rewolucji, z nową siłą wybuchała walka między bolszewikami a mieniszewikami, zaktywizowali się anarchiści. Za pomocą serii artykułów „Anarchizm czy socjalizm?” Stalin naświetlił i rozwinął szereg problemów teoretycznych w nierozważnym związku z zadaniem walki klasowej proletariatu, uzasadnił konieczność rewolucji socjalistycznej i dyktatury proletariatu, znaczenie proletariackiej partii nowego typu, podał podstawy jej teorii i taktyki.

W okresie rewolucji 1905 — 1906 był Stalin jednym z najaktywniejszych działaczy bolszewickich, kierował walkami klasowymi robotniczymi na terenie Kraju Zakaukaskiego, brał czynny udział w życiu całej partii (był delegatem IV i V zjazdów SDPRR), łaczył niesłychanie odważną działalność praktyczną — organizacyjną z pracą teoretyczną i propagandową, pisał i redagował wiele wydawnictw partyjnych, w których konsekwentnie rozwijał leninowskie idee i hasła.

W okresie odpływu fali rewolucyjnej, po krwawym zdławieniu przez carat ruchu masowego i rewolucyjnej organizacji klasy robotniczej, Stalin prowadził ręką w rękę z Leninem uparczywą, nieprzejędaną walkę o utrzymanie nielegalnej rewolucyjnej partii robotniczej bezlitośnie gromiąc oportunistów i likwidatorstwo mieniszewików, którzy coraz bardziej stawali się do roli agentów burżuazji w ruchu robotniczym.

Były to lata ciężkie i trudne. Na Staliną raz po raz spadały ciosy żandarmerii carskiej. Wystarczy powiedzieć, że w okresie od 1902 do 1913 r. Stalin był siedem razy aresztowany, sześć razy był na zesłaniu, pięć razy uciekał z zesłania, wracając za każdym razem do czynnej walki, do pracy partyjnej.

W walce towarzyszył Stalin był

„Socjalizm — rewolucjonizm” — drobnoniewolnicza partia, która w okresie rewolucji 1905 r. występowała z demokratycznymi hasłami i reprezentowała „narodniczkę”, sntymarksistowskie kółka inteligencji i miała oparcie wśród chłopstwa, przeważnie bogatego.

Stalin był autorem słynnego „Nakazu robotników petersburskich dla posła robotniczego” — platformy bolszewików podczas wyborów do carskiego „parlamentu” — Dumy Państwowej. Nakaz ten wzywał do walki zarówno przeciwko rządowi carskiemu jak i przeciwko liberalnej burżuazji, dążącej do ugody z caratem.

Po wyborach Stalin kierował pracą deputowanych bolszewików.

W tym właśnie okresie napisał Stalin swą słynną pracę „Marksizm a kwestia narodowa”, gdzie rozwinął i uzasadnił teoretycznie bolszewicki program w kwestii narodowej. W lutym 1913 r. władze carskie zesłały Stalina do Kraju Turuchanskiego, gdzie przebywał w osadzie Kurejka, przy samym kole podbiegunowym.

W ciągu lat 1914, 1915 i 1916, a więc I wojny imperialistycznej, Stalin odcięty od całego

świata, zajął zdecydowanie leninowskie stanowisko w kwestii wojny, pokoju i rewolucji.

Po obaleniu caratu w marcu 1917 roku tzn. po zwycięstwie burżuazyjno-demokratycznej rewolucji Stalin natychmiast przybył do Petersburga. Wraz z Mołotowem kierował działalnością Komitetu Centralnego i Komitetu Petersburgskiego partii, redagował „Prawdę”. Nawiązał do wzmożenia Rad Delegatów Robotniczych i żołnierskich jako organu rewolucyjnej władzy ludu.

Po powrocie Lenina z emigracji i objęciu przezeń steru rewolucji, Stalin wraz z Leninem mobilizował partię do walki o przejście do drugiego etapu rewolucji, do rewolucji socjalistycznej i bronił leninowskiego stanowiska sformułowanego w znanych tezach kwietniowych. Wybrany na członka Biura Politycznego Komitetu Centralnego Stalin bezpośrednio kieruje Komitetem Centralnym i Centralnym Organem Partii w okresie po wypadkach lipcowych 1917 r., kiedy Lenin zmuszony był ukrywać się przed kontrewolucyjnym Rządem Tymczasowym. W ścisłym porozumieniu z Leninem Stalin prowadził partię do walki o władzę, do powstania zbrojnego, gromiąc trockistów, którzy uważali zwycięstwo rewolucji socjalistycznej w Rosji za niemożliwe.

„Nie jest wykluczona możliwość — oświadczył Stalin na szóstym Zjeździe Partii — że właśnie Rosja będzie krajem,

„Krótki życiorys” obrazuje działalność towarzysza Stalina w okresie odbudowy gospodarczej zniszczonego kraju w oparciu o Nową Politykę Ekonomiczną w wirze walki klasowej. Była to walka z powstaniem kulakami, z sabotażem, z niedobitkami reakcyjnych socjaldemokratów — mieniszewików, reprezentantów interesów kulactwa — eserowców, burżuazyjnych nacjonalistów, a przede wszystkim była to walka z antypartyjnymi ugrupowaniami wewnątrz partii — głównie z trockistami.

„Bez rozgromienia trockizmu niepodobna osiągnąć zwycięstwa w warunkach NEP-u, niepodobna przeobrazić dzisiejszej Rosji w Rosję socjalistyczną” — uczył towarzysz Stalin.

Z ognia wojny domowej i interwencji Lenina i Stalina wyrosła partia zahartowana i jednolita, związana nierozwalnymi niemi z całą klasą robotniczą i z najszerszymi masami pracującymi w kraju. Pod wodzą Lenina i Stalina partia bolszewicka stawia przed masami nowe zadania, związane z odbudową gospodarczą kraju i perspektywą zbudowania fundamentów socjalizmu.

Celom budownictwa socjalizmu służyło zespolenie Republik Radzieckich w Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich. Było to nowe zwycięstwo leninowsko-stalinowskiej polityki w kwestii narodowej. Towarzysz Stalin postawił przed Związkiem Radzieckim (doniosłe zadanie likwidacji zacofania politycznego, gospodarczego i kulturalnego mas pracujących narodów niegdysiejszych przez carat, poprowadził je we wspólnym marszu z narodem rosyjskim ku socjalizmowi.

21 stycznia 1924 roku umarł

W r. 1924 poziom produkcji przemysłu i rolnictwa w ZSRR zbliżył się do poziomu sprzed wojny światowej. Praca nad odbudową gospodarczą kraju miała się ku końcowi. Należało nakreślić zadania i perspektywy nowego budownictwa.

Rozwijając i pogłębiając leninowską teorię o możliwości zwycięstwa socjalizmu w jednym kraju, towarzysz Stalin postawił na XIV konferencji partyjnej (w kwietniu 1925 r.) przed narodami Związku Radzieckiego wielki cel: zbudowanie społeczeństwa socjalistycznego.

Szybki rozwój sił wytwórczych, uprzemysłowienie kraju, przeniesienie gospodarki na nową drogę — to droga do socjalizmu nakreślona przez Stalina na XIV zjeździe partyjnym (w grudniu 1925 r.).

„Przeznaczając nasz kraj do rolnictwa w przemysłowy” — rzucił Stalin wezwanie z trybuny zjazdowej. Stalin szczegółowo rozwinął podstawy socjalistycznego uprzemysłowienia kraju w oparciu o własne jego zasoby i możliwości, w warunkach wrogiego, kapitalistycznego otoczenia. Już wówczas towarzysz Stalin podkreślił ogromne znaczenie rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy jako podstawowego oręża w walce o

IV

który utoruje drogę do socjalizmowi.”

Gdy nadeszły historyczne chwile Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji — Październikowej, Stalin stanął na czele wybranego przez KC ośrodka partyjnego, który pokierował powstaniem zbrojnym.

Po historycznym zwycięstwie listopadowym Stalin został Komisarzem Ludowym do spraw narodowościowych. Na stanowisku tym kształtował i realizował politykę partii bolszewickiej i brał kierowniczy udział w organizowaniu wszystkich republik radzieckich.

W latach wojny domowej kontrewolucja rosyjska i mocarstwa imperialistyczne zdołały swe siły przeciwko młodej Republice Radzieckiej, partia posyłała Stalina wszędzie tam, gdzie na frontach decydowały się losy rewolucji. Z jego imieniem związane są obrona Carycyna, obrona Piotrogródu, zwycięska walka z Kołczakiem i Denikinem. Stalin mobilizował i organizował do walki masy, tworzył Armię Czerwoną, uzbrajał ją w jasną perspektywę rewolucyjną, w nową proletariacką strategię, a zarazem likwidował spiski kontrewolucyjne w zapleczu, łamiąc opór Trockiego i jego protegowanych. Najśmieszniejsze zwycięstwa Armii Czerwonej w tym okresie zostały osiągnięte pod kierunkiem Stalina.

V

Lenin. Na czele partii bolszewickiej stanął najlepszy uczeń i współpracownik Lenina — Józef Stalin. Na żądnym posiedzeniu II Wszelchzwiązkowego Zjazdu Rad, Stalin w imieniu partii bolszewickiej złożył nad grobem Lenina, twórcy partii i Państwa Radzieckiego historyczną przysięgę.

Wokół przykazań Lenina, i pomni przysięgi Stalina, zespolili się członkowie partii bolszewickiej do walki o socjalizm. Była to walka przeciwko imperialistycznym mocarstwom i dywersyjnym robotniczym agentom, walka przeciwko elementom kapitalistycznym w gospodarce narodowej, przeciw wrogom leninizmu wewnątrz partii — trockistom, walka w której nierozdzielnie spletały się front polityczny, gospodarczy i ideologiczny.

W trudnej i zakłóconej sytuacji, w momencie kiedy po śmierci Lenina podniosły głowę antypartyjne elementy (głównie trockistowskie), pragnące zwększać Związek Radziecki na tory przywrócenia kapitalizmu, towarzysz Stalin stanął na czele partii bolszewickiej i pokierował jej walką na wszystkich odcinkach frontu, przeciwko wszystkim wrogom leninizmu i władzy radzieckiej. Rozpoczął się okres niesłychanie intensywnej i najbardziej wszechstronnej twórczości pracy towarzysza Stalina, jako wodza partii i narodów Związku Radzieckiego, jako kierownika nawiązanego państwowego ZSRR, jako genialnego organizatora, stratega i taktyka rewolucji socjalistycznej, jako najwicejszej teoretyka marksizmu-leninizmu, wielkiego konizmatora dzieła Marksa — Engelsa — Lenina, jako wodza i nauczyciela międzynarodowej klasy robotniczej.

W przemówieniu „O pracowniczym niebezpieczeństwie w WKP(b)”, „O pracowniczym odchyleniu w WKP(b)” oraz w wystąpieniu na konferencji agrarników — marksistów, Stalin zdemaskował bucharinowców jako agentów wroga klasowego.

Towarzysz Stalin twar do nieugiętych prowadził partię i masy pracujące do wykonania wielkich zamierzeń pierwszej pięciolatki i do przeprowadzenia powszechnej kolektywizacji rolnictwa na podstawie całkowitej likwidacji ostatniej klasy



Lenin i Stalin w Smolnym. Rok 1917

dających wskazówek rozpoczęła została wielka praca nad realizowaniem generalnej linii partii w dziedzinie socjalistycznego uprzemysłowienia kraju.

Działanie to w warunkach zastrzeżonej walki klasowej w kraju, w obliczu coraz to częstszych prowokacji ze strony krajów imperialistycznych, w zażartej walce z elementami antypartyjnymi, które pod kierownictwem Trockiego, Zinowiewa i Kamieniewa usiłowały sparaliżować budownictwo, osłabić Związek Radziecki, uzależnić go od otoczenia kapitalistycznego. Towarzysz Stalin zdruzgotał ich ideologicznie w historycznym swym dziele „Przykazanie do zagładzie leninizmu” oraz w referatach „O socjaldemokratycznym odchyleniu w naszej Partii” i „Jeszcze raz o socjaldemokratycznym odchyleniu w naszej Partii”.

Uprzemysłowienie kraju mogło być urzeczywistnione tylko w sojuszu ze średniorolnym chłopem. Przyszłość budownictwa gospodarczego zależała od likwidacji pogłębiającej się sprzeczności między skoncentrowanym socjalistycznym prze

mysłem i rozdrobnionym, drobnotowarowym rolnictwem.

„Wyjście — wskazał Stalin — polega na tym, by drobne i kartowate gospodarstwa chłopskie stopniowo, lecz nieugięte, nie w drodze przymusu, lecz przykładu i przekonywania jednocześnie w wielkie gospodarstwa o społecznej, zrzeszonej, kolektywnej uprawie ziemi, z zastosowaniem maszyn rolniczych i traktorów, z zastosowaniem naukowych metod intensyfikacji rolnictwa. Innego wyjścia nie ma.”

Tylko w ten sposób można było podnieść chłopstwo z wielowiekowej nędzy i zacofania, skierować je na drogę budownictwa socjalistycznego.

Odbyły w grudniu 1927 roku XV Zjazd WKP(b) powziął historyczne uchwały dotyczące jak najbardziej intensywnego przeprowadzania kolektywizacji gospodarki rolnej i dał dyrektywy w sprawie opracowania planu pięcioletniego — pierwszego z pięciolatek stalinowskich.

Związek Radziecki wkroczył pod wodzą Stalina w nowy etap swego rozwoju ku socjalizmowi.

Wzyskiwaczy — bogaczy wiejskich. W walce o zbudowanie socjalizmu z całą siłą przejawiał się geniusz rewolucyjny Stalina, jego hart, niezłomność i czujność rewolucyjna. Umożliwiło to rozgromienie zwyczajnych grup antypartyjnych trockistowskich i bucharinowskich, które przeobraziły się w dywersyjno-spiegowskie agencje imperializmu i zmierzały do obalenia w drodze zdrady i spisku władzy radzieckiej.

Ogromny rozwój uprzemysłowienia kraju, powstanie wielkiej socjalistycznej gospodarki na wsi wysuwa przed krajem nowe wielkie zadanie w zakresie wychowania kadr wykwalfikowanych robotników, inżynierów, agronomów i innych specjalistów, wyłonionych z mas pracujących, z klasy robotniczej i z kolchozowego chłopstwa.

Towarzysz Stalin stawia i rozstrzyga to zagadnienie, wysuwając zarazem konkretny plan rozwiązania sprawy.

(Dokończenie na str. 4)



Wystąpienie tow. Stalina w czasie defilady oddziałów Armii Czerwonej na Placu Czerwonym w Moskwie w dniu 7 listopada 1941 r.

Polska metoda fermentacji tytoniu budzi zainteresowanie za granicą

Palące papierosów nie zawsze się zastanawiają nad tym, skąd właściwie pochodzi tytuć, który palą a jeszcze mniej badają myślą o drodze tego tytoniu, prowadzącej od polki plantatora do „Górnik” czy „Mocnego”.

Przygotowaniem tytoniu do wyrobu papierosów zajmuje się 5 zakładów w Polsce, z których największy, bo dający około 40 proc. ogólnej produkcji, to nowoczesnie wyposażony Zakład Uprawy Tytoniu w Lublinie.

Aby móc zaspokoić rynek lubelski Zakład Uprawy Tytoniu musiał nie tylko zwiększać swą przepustowość, ale także ulepszyć metody pracy i przyspieszyć najgłośniejszy w skomplikowanej czynności przy gotowaniu tytoniu okres fermentacji, polegający na poddawaniu wysuszonego surowca działaniu odpowiedniej temperatury i wilgoci.

Stosowane do niedawna metody fermentacji tytoniu były niewygodne i trwały zbyt długo. Tytuć zagrzewał się nierównomiernie, nierównomiernie działała na niego wilgoć. Fermentacja taka trwała przeszło 6 miesięcy i Polski Monopol Tytoniowy z trudem pokrywał zapotrzebowanie na papierosy i to dobre papierosy.

Zaczęto myśleć nad nową metodą fermentacji. Dobrą i szybką.

Dziś mówi się już wiele o polskiej metodzie fermentacji tytoniu, która z powodzeniem stosuje lubelski Zakład Uprawy Tytoniu. Wynaleźli ją polscy inżynierowie — „specje” od produkcji tytoniu: Trojan, Śliński i Lesiak. Dwa osta-

Towarzysze z gdańskich stoczni rozwijają ruch nowatorski

Krystyna Wigura

Tym razem nie będzie tu mowy o znanym wszystkim towarzyszu Stanisławie Sołdku, który obecnie, jako stypendysta, studiuje na Politechnice Gdańskiej, ani o równie słynnym mistrzu Maliku — twórcy cennej matrycy do wyginania wręstw. Nowi już bowiem ludzie wstąpił w ich ślady i prądują w stoczniach gdańskich.

A jest ich już tak wielu, że niesposób wymienić wszystkich. Przedstawimy więc tu zaledwie kilku. Tak, jak uchwyciło się ich przy warsztacie pracy i na naradzie, poświęconej nowej organizacji ruchu racjonalizatorskiego.

Szybkotnąca stal w szmelcu
W narzędziowni Stoczni Gdańskiej, w której pracuje tow. Kazimierz Brzeziński, panuje idealny ład. Praca idzie spokojnie i sprawnie, na półkach i szafkach leżą porządnie ułożone sztabki metalowe i różne narzędzia.

A każdy prawie przedmiot posiada swą historię.

Kiedyś, wkrótce po uruchomieniu Stoczni — grupa robotników zabierała się do wywieżenia szmelcu, leżącego na stosie koło narzędziowni.

Tow. Brzeziński, jako że nie znosił, aby cokolwiek się marnowało — podszedł do złomu i począł w nim przebierać. Jedną z sztabek wydał mu się jakaś „inna”.

Wybiegł do kuźni wypróbować.

Rzeczywiście iskry spłynęły się z niej rude: sztabka była z cennej, szybkotnącej stali.

Tow. Brzeziński poprosił więc o wstrzymanie wywózki szmelcu i starannie go przejrzał.

Z odnalezioną w nim szybkotnącej stali przekuł aż 200 noży.

Na innej półcece leżała „matryca” (formy metalowe) pomyślnie Tow. Brzezińskiego.

Przed tym przy wyrobieniu noży tokarskich trzeba było łączyć z nich z osobna modelować umiejętnymi ciosami młota. Teraz rozpaloną sztabkę żelaza kładzie się na odpowiedniej matrycy i wystarczy kilka uderzeń młota i nóż gotów. Przedtem przy tej robotce 3 ludzi wykluwało w ciągu dnia pracy po 25 noży, a obecnie jeden robotnik może wykonać 80 noży.

Na koniec tow. Brzezińskiego jest wiele podobnych usprawnień i wiele oszczędności. Dzięki pomysłowości i dobrej organizacji pracy wyrabia on ok. 200 proc. normy, a pracujący z nim pomocnicy mają też dobre osiągnięcia.

Psuje się mniej żarówek
Zdawaloby się, że robotnik,

dotychczas używane farby nie zabezpieczyły kadłuba przed tzw. korozją, czyli niszczeniem działaniem wody morskiej.

Problem ten rozwiązał mistrz malarni Stoczni Północnej,



S/S „Wieczorek” jest szóstym rudowęglowcem wykonanym przez stocznię polską

mówi nie wystarczy jednak to, że jego własna praca idzie dobrze. Zwraca on uwagę na wszystko.

Tak więc zauważył, że robotnicy za często przychodzą wymieniać żarówki i stwierdził, że psują się one od kołysania wewnątrz budowanych statków. Tow. Krym wpadł wtedy na bardzo prosty pomysł — zawieszania żarówek na elastycznej gumie.

Przedłużony „życiowy” rozwiertaków

Potem tow. Krym usprawnił kosztowne rozwiertaki przez zmianę kąta skrawania. „Życiowy” rozwiertaków przedłużył się kilkakrotnie. Tow. Krym zwrócił również uwagę na częste łamanie się ostrzy wiertła. Okazało się, że robotnicy używali długich ostrzy do wiercenia otworów w grubym metalu.

Nowa mieszanek farbiarska

W roku ubiegłym w stoczni wysunął się poważny problem ulepszenia malowania podwodnych części kadłubów statków.

Tow. Figielski. Z przeznaczonej na szmelc, zleżanych farb pomieścił, dodając do nich odpowiednie składniki — zrosił on mieszanek, która nie niszczy się w wodzie morskiej.

Farba pomyślnie tow. Figielskiego, użyta do pomalowania części kadłuba jednego z kutrów, doskonale „wytrzymała” kilkumiesięczny pobyt w wodzie. Obecnie stosuje się ją wszędzie i wykorzystuje się bezużyteczne dotąd pomieściłki zapasy.

Tow. Figielski nie otrzymał jednak za swój pomysł jeszcze żadnej premii. Próba jego farby poszła do laboratorium Politechniki Gdańskiej i tam „uგრეზła”. A Komisja Racjonalizatorska przy Zjednoczonych Stoczniach Polskich uważa, że dopóki nie będzie wiadomo, czy mieszanek pomyślnie tow. Figielskiego da się sporządzić z farb wyrobu krajowego — dopóty nie można go wynagrodzić.

Trzeba odpowiedzieć na apel tow. Walszczyka
Ten właśnie fałszywy punkt

widzenia Komisji Racjonalizatorskiej ZSP atakuje tow. Molendowa na zebraniu, poświęconym zagadnieniom wynalazczości robotniczej: „Tow. Figielski tak czy tak — zasłużył na nagrodę” — mówi.

Tow. Molendowa omawia również „sprawę” tow. Brzezińskiego. Otrzymał on za jedno ze swych usprawnień 9.200 zł premii. Tymczasem to jedno ulepszenie nie obejmuje całosci zasług tow. Brzezińskiego dla stoczni. Jego „drobne” pomysły nie były w ogóle odnotowywane: „Dlaczego dotąd nie odpowiedzieliśmy na apel Walszczyka?” pyta tow. Molendowa — „wprowadzenie książeczek wyciągnęłoby na światło dzienne całokształt osiągnięć takich ludzi, jak tow. Brzeziński, czy tow. Krym”.

Dyskusja na naradzie, poświęconej wynalazczości jest gorącą, toczy się w optymistycznej atmosferze. Zebrane doświadczenia — to przecież fundament pod nową organizację ruchu racjonalizatorskiego.

Obecnie już na każdej ze Stoczni przystąpili do pracy ludzie, których wyłącznym zadaniem będzie czuwanie nad właściwym rozwojem tego ruchu.

Jednym z nich jest tow. Polomski, stary fachowiec, który przeszedł długoletnią praktykę w największych stoczniach Związku Radzieckiego, Anglii, Francji i Belgii.

W tej chwili „porządkuje” nadesłane wnioski, aby przede wszystkim przyspieszyć ich rozpatrywanie. Następnie zamierza zebrać materiały dotyczące wynalazków w innych stoczniach i w pokrewnych przemysłach.

Poprzez Klub Racjonalizatorów, który organizuje z najmniejszym entuzjazmem, zamierza zapoznać ogół robotników z potrzebami zakładu pracy, zacienić luźną dotychczas współpracę stoczniowców z Politechniką Gdańską.

W jego pokoju na stołach i krzesłach leżą porożkładane książki fachowe. Ponad 50 tomów.

„Kiedyś były one moje — mówi tow. Polomski — zbierałem je po różnych krajach. Oddaję je teraz Klubowi. Przydadzą się młodszym i zdolniejszym...”

Aktywista partyjny i rutynowany fachowiec w jednej osobie, postawiony na straży organizacji ruchu racjonalizatorskiego — na pewno właściwie treścią wypełni ramy, podane w zarządzeniu PKPG o „usprawnieniu ruchu racjonalizatorskiego”.

10 tys. domków jednorodzinnych dla robotników łódzkich

Zarząd Miejski w Łodzi przeznacza bezpłatnie, leżące dotychczas odległymi place pod budowę domków jednorodzinnych. Do tej pory w Łodzi wybudowano około 500 domów jednorodzinnych. W planie sześciolatki powstanie ich jeszcze 10 tys.

Koszt jednego domku wynoszącego około 1 miliona 250 tys. zł. Robotnicy pragnący wybudować domki, otrzymują kredyty z Banku Inwestycyjnego, 125 tys. zł zaś muszą robotnicy złożyć gotówką, jak również zadeklarować własną robotnicę.

Na specjalnie zwołanej w tej sprawie konferencji, na której byli obecni przedstawiciele partii, ORZZ, Państwowego Komisji Planowania Gospodarczego, Izby Przemysłowo-Handlowej oraz poszczególnych wydziałów Zarządu Miejskiego, postanowiono utworzyć Komisję do Spraw Budownictwa Indywidualnego. Komisja ta pozycyni odpowiednie przygotowania do wykonania planów.

Murarze rzeszowscy osiągają nowe rekordy wydajności pracy

W Rzeszowie padły w ostatnich dniach nowe rekordy murarskie. Przy budowie bloku mieszkalnego ZOR zespół murarski w składzie: Walenty Szopa, Michał Bonifay i Florian Stochla w ciągu 8 godzin wmurował 34.883 cegły, wykonując 2.003 proc. normy.

W tym samym dniu Mieczysław Reta, Edward Wolski i Władysław Glaszkiewicz wmurowali 32.012 sztuk cegieł, osiągnąwszy 1.821 proc. normy.

Zespół pracujący przy budowie gmachu dla PKPG w ciągu 8 godzin wmurował 31.763 cegieł, wykonując 1.981 proc. normy. Zespół ten składa się z uczniów murarskich: Jana Iwaszko, Józefa Gromko i Władysława Rybaka. Drugi zespół w składzie: Stanisław Dziemielec, Michał Bonifay i Stanisław Szubert, osiągnęli 1.958 proc. normy, wmurowując 31.385 sztuk cegieł.

Wojewódzkie zjazdy pracowników energetyki

W dniu 11 bm. odbył się w Krakowie pierwszy zjazd pracowników energetyki województwa krakowskiego i rzeszowskiego. Referat na temat zadań energetyki w planie 6-letnim wygłosił wiceprzewodniczący Zarządu Głównego Zw. Zaw. Prac. Energetyki — tow. Lis.

Po dyskusji i wyborach nowych władz związkowych zebrani uchwalili rezolucję, w której zobowiązują się wobec zbliżającego się 70-lecia urodzin towarzysza Stalina, do upowszechnienia ruchu racjonalizatorskiego, wprowadzenia systemu planowej oszczędności, wypowiadania walki marnotrawstwa i brakowi dyscypliny pracy, czerpania z doświadczeń radzieckiej nauki i techniki, oraz wzmożenia czujności klasowej.

Na zakończenie zjazdu uchwalili rezolucję, w której delegaci, z okazji 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina przyrzekają intensywnie mobilizować wszystkich pracowników energetyki do wykonania zadań produkcyjnych, oraz pogłębiania poczucia odpowiedzialności i socjalistycznego stosunku do pracy, jak również podnosić świadomość polityczną i kulturalną swych członków, oraz troszczyć się o polepszenie ich warunków materialnych.

Sklep nr. 350 PSS w Łodzi pierwszy we współzawodnictwie

W ramach toczącego się współzawodnictwa pracy w spółdzielniach spożywców w III kwartale br. zostało wyprodukowanych ponad dwa tysiące przodujących pracowników. Na czoło wybił się sklep nr. 350 Powstającej Spółdzielni Spożywców w Łodzi zdobywając pierwsze miejsce. Obsługa sklepu zdobyła proporzec przedchodni.

W przodującym sklepie pracują: Jadwiga Bartowska, Zofia Owczarek i Wacław Laskowski. Swoją pracowitością, sumiennością i zrozumieniem wymagań, jakie stawia handel socjalistyczny przed pracownikiem sklepowym przodujący ze spółdzielni zdobył uznanie miejscowej ludności.

Poza zespołem sklepu nr. 350 do przodujących pracowników sklepowych Spółdzielni Spożywców należą również: Stanisława Redzińska ze spółdzielni spożywców w Grudziądzu, Kazimiera Druja ze Starachowic i Roman Hardek ze spółdzielni w Zalopanem, który w 60 dni obsłużył ponad 12 tys. klientów, Zofia Pamula ze spółdzielni spożywców w Boguszowie i inni.

Przemysłowi papirniczy szkoli kadry inteligencji technicznej

W roku bieżącym uruchomiono szereg nowych placówek szkolenia zawodowego pracowników przemysłu papirniczego.

W chwili obecnej czynnych jest łącznie 14 szkół papirniczych, w tym: 2 licea, 10 gimnazjów oraz 2 szkoły przy sposobieniu przemysłowego. Poza tym na wyższych uczelniach technicznych na koszt Centralnego Zarządu Przemysłu Papirniczego studiuje 120 studentów.

Uczniowie szkół, gimnazjów, liceów i studentów wyższych uczelni rekrutują się w 60 procentach spośród dzieci robotniczych, w 30 proc. z młodzieży wiejskiej, a w 10 proc. spośród dzieci inteligencji pracującej.

Ponadto zasłużeni i wyróżniający się w pracy fachowcy robotnicy szkółą się na liczących kursach zawodowych. Dzięki kilkudziesięciu kursom przed 2 tysiącami ich absolwentów otwarta została droga awansu społecznego. I tak np.

Łapownicy z central mięsnych ukarani długoletnim więzieniem

Sąd Apelacyjny w Warszawie wydał wyrok w sprawie ośmiu byłych pracowników Centrali Mięsar, Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i Centrali Spółdzielni Spożywców „Społem”, oskarżonych o łapownictwo i nadużycia. Narażali oni Skarb Państwa na wielomilionowe straty.

Sąd Apelacyjny uznał oskarżonych winnymi zarzucanych im czynów i skazał: Jerzego

Z KRAJU W KILKU WIERSZACH

WZOROWE PRZEDSZKOLE DLA DZIECI HURTNIKÓW
Przy hutach szkła „Kara” i „Hortensja” w Piotrkowie uruchomiono wzorowe przedszkole dla dzieci hurtników. Przedszkole posiada do dyspozycji lekarza i pielęgniarkę oraz ekipę wykwalifikowanych przedszkolank.

AKTYW ZWIĄZKOWY RZESZOWA WALCZY Z ALKOHOLIZMEM
(Koresp. wł.) Wojewódzki Komitet do Walki z Alkoholizmem przy ORZZ w Rzeszowie organizuje kursy dla związkowców. Na kursach tych słuchacze zapoznają się z metodami walki z alkoholizmem. ORZZ rozpoczyna w bliższym czasie drugi rok kursu.

ODKRYTO GROBY
SŁOWIAN POMORSKICH.
Drobnik Powiatowego Zarządu Drzewnego w Wągrowicach (wielkopolskie) Franciszek Trzaskalski, kopiąc piasek na budowę nowej drogi w miejscowości Patnowa natrafił na urny z prochami. Odkryty grób został zbadany. Jak się okazało są to groby kio-

szowe i skrzynekowe, spotykane u Słowian Pomorskich w IV-VI wieku przed Chr.
Groby tego typu stanowią ważne ogniwo w rodowodzie polskiej cywilizacji.

„DOM DZIECKA” WE WROCLAWIU
We Wrocławiu oddano do użytku „Dom Dziecka” przeznaczony dla dzieci pracowników Państwowego Zakładu Handlowego w Wrocławiu. W domu tym znajduje się przedszkole, które może pomieścić ok. 100 dzieci, żłobek dla 40 dzieci i Stacja Opieki nad Matką i Dzieckiem.

NOWOCZESNE MAGAZYN ZBOZOWE
(Koresp. wł.) Centrala Rolnicza Spółdzielni Samopomoc Chłopskiej w Łodzi przystąpiła do budowy kilku wielkich i nowoczesnych magazynów zbożowych w powiecie łęczyńskim. Magazyny powstaną w Łużnicy Małej, Górze Św. Małgorzaty i Warkawicach. Wszystkie prace budowlane mają być ukończone jeszcze w bieżącym roku. (kr)

Zyciorys Józefa Stalina

(Dokończenie ze str. 3)

„Aby uruchomić technikę i całkowicie ją wykorzystywać — potrzebni są ludzie, którzy opanowali technikę, potrzebne są kadry zdolne do najdoskonalszego opanowania i wykorzystania tej techniki według wszystkich prawideł sztuki. Technika bez ludzi, którzy ją opanowali, jest martwa. Technika mająca na celu ludzi, którzy ją opanowali, może i musi dokonać cudów” — oświadczył Stalin na uroczystości promowania akademików Armii Czerwonej.

„Kadry decydują o wszystkim” — zwyciężył sformułował swą myśl towarzysz Stalin — i to zwycięstwo stało się planem działania, wychowania nowej inteligencji radzieckiej oraz ruchu przodowniczej techniki i szeroko zakrojonego szkolenia, powstał w Związku Radzieckim ruch stachanowców, robotników — racjonalizatorów i organizatorów.

Towarzysz Stalin gorąco powitał powstanie ruchu stachanowskiego i dał głęboką ocenę tego ruchu.

„Czy nie jest jasne — powiedział Stalin na I Wszelkowiach Narodzie Stachanowców — że stachanowcy są nowatorami w naszym przemysle, że ruch stachanowski reprezentuje przyszłość naszego przemysłu, że zawiera on w sobie ziarno przyszłego kulturowo-technicznego rozwoju klasy robotniczej, że otwiera przed nami tę jedyną drogę, na której można osiągnąć najwyższe wskaźniki wydajności pracy, jakie są niezbędne, aby przetrwać od socjalizmu do komunizmu i znieść przeciwnictwo między pracą umysłową a pracą fizyczną”.

Przebudowa socjalistycznej gospodarki narodowej w Związku Radzieckim, zasadnicze zmiany we wzajemnym ustosunkowaniu się klas wymagały zmiany konstytucji. Projekt nowej konstytucji, konstytucji społeczeństwa socjalistycznego, opracowany został przez specjalną komisję pod przewodnictwem towarzysza Stalina. To też naród radziecki słuszenie należał do Konstytucji Stalinowskiej. Stala się ona dla mas ludowych całego świata programem walki o ustrój, w którym nie będzie wyzysku i ucisku, walki o socjalizm. Dla narodów Związku Radzieckiego stawała ona podsumowaniem wyników tej walki, podsumowaniem zwycięstwa Rewolucji Październiczej, zdobycy pierwszych pięćdziesiąt latinowskich, walki o ustrój bez wyzysku i ucisku.

22 czerwca 1941 roku 170 dwudzieli hitlerowscy przekroczyli granicę Związku Radzieckiego, wykorzystując zasoby wojskowe uciemnionej Europy.

Partia i rząd radziecki powierzyli kierownictwo sił zbrojnych ZSRR towarzyszowi

Stalinowi, powołał go na pryncypała Państwowego Komitetu Obrony Narodowej.

Wojna z hitlerzyskim przestępstwami na terenie Związku Radzieckiego w wojnę o globalną przetrwanie i zaplecze, armia i partyzantka na wezwanie Stalina stanęły do walki. I do nich wszystkich, do całego ludu w swych przemówieniach i rozkazach wojskowych, zwraca się Stalin — do żołnierzy i oficerów, partyzantów i partyzantek, do robotników, inżynierów i każdego z nich. Jest ich dowódcą wojskowym, twórcą nowej strategii i taktyki wojskowej, ich przywódcą politycznym, ich sumieniem partyjnym.

„Za Stalina!” — staje się hasłem zwycięskiej Armii Radzieckiej i bohaterów partyzantów radzieckich. „Za Stalina!” — staje się hasłem ruchu oporu na całym świecie, hasłem wszystkich antyfaszystów.

Pod genialnym kierownictwem Stalina narodziła się wielka armia radziecka, która przyniosła zwycięstwo w wojnie z hitlerzyskim przestępstwami i wyposażyła Armię Radziecką w nowoczesny sprzęt wojenny.

Towarzysz Stalin w ciągu wszystkich lat polojowego rozwoju Związku Radzieckiego niezrównanie pracował nad wychowaniem kadr dowódców Armii Radzieckiej, nad stworzeniem sił zbrojnych państwa socjalistycznego, zdolnych do odparcia napaści państw imperialistycznych.

Hitlerowskie Niemcy 22 czerwca 1941 roku dokonały podstępnej napaści na granice Związku Radzieckiego. Rozpoczęła się wielka wojna narodowa, okres wielkiej próby dla państwa radzieckiego, okres niesłychanych trudności i ciężkich ofiar, okres bohaterstwa.

22 czerwca 1941 roku 170 dwudzieli hitlerowscy przekroczyli granicę Związku Radzieckiego, wykorzystując zasoby wojskowe uciemnionej Europy.

Partia i rząd radziecki powierzyli kierownictwo sił zbrojnych ZSRR towarzyszowi

VIII

Z przejściem do trzeciej pięcioletki wkręcił Związek Radziecki w okres zakończenia budownictwa społeczeństwa socjalistycznego i stopniowego przejścia do komunizmu.

W referacie sprawozdaw-

Zrewidować rozkład jazdy

Nie ulega wątpliwości, że wprowadzona ostatnio zmiana początku godzin pracy na budowlach, w fabrykach i urzędach stolicy znacznie przyśpieszyła się do rozkładania tloku w miejskich środkach lokomocji.

Obserwując jednak ruch po dróżkach na warszawskich dworcach kolejowych, należy stwierdzić, że sprawa dojazdu do pracy w Warszawie z miejscowości podmiejskich znów stała się problemem trudnym do rozwiązania.

W wielu zakładach praca rozpoczyna się o godz. 6 rano. Jak więc mogą zdążyć do pracy np. robotnicy, zatrudnieni w fabryce im. Świerczewskiego, mieszkańcy Mińska Mazowieckiego, skoro pierwszy pociąg z tej miejscowości odchodzi nie wcześniej, niż o godz. 4.50 rano, a przejazd do Warszawy trwa około 50 minut. Tyleż mniej więcej czasu trzeba poświęcić na dojazd do fabryki, znajdującą się na Woli. Tym samym robotnicy dojeżdżający z Mińska Mazowieckiego, „przymusowo” spóźniają się do pracy o około 30 minut.

Jeszcze gorzej jest z dojazdami z Otwocka i innych miejscowości. Pierwszy ranny pociąg z Otwocka odchodzi do Warszawy o godz. 5.10, podróż zaś trwa 41 minut. Nie więc dziwnego, że mieszkańcy linii Otwock podobnie, jak mieszkańcy linii Mińsk Mazowiecki, spóźniają się regularnie do pracy o 30 do 40 minut.

W podobnej sytuacji znaleźli się mieszkańcy linii Mińsk Mazow., dojeżdżający do pracy na godz. 8. Np. mieszkańcy Mińska Maz., którzy chcą zdążyć do pracy na godz. 8, wyjeżdżają z tej miejscowości już o godz. 6.16. Tracą oni przez to wiele czasu i zmuszeni są do wcześniejszego wstawania. Na późniejszy pociąg o godz. 7 nie mogą liczyć, gdyż spóźnią się na prawie codziennie.

Przykładów takich można by przytoczyć znacznie więcej.

Nie lepsza sytuacja wytworzyła się też na liniach WKD i kolejce grojeckiej.

PKP winny zrewidować dotychczasowy rozkład jazdy pociągów podmiejskich. Ludziom pracy, mieszkańcom miejscowości podmiejskich trzeba ułatwić jak najszybszy i wygodny dojazd do pracy, zwłaszcza że liczba pociągów, kursujących na liniach podmiejskich, jest dostateczna. (Iwa)

Szkolnictwo zawodowe na Lubelszczyźnie

Z ogólnej ilości 77 szkół zawodowych Lubelszczyzny, 33 stanowią publiczne Średnie szkoły zawodowe.

Obok tego istnieje 8 szkół mechanicznych, 1 chemiczna, 13 administracyjno-handlowych, 5 spółdzielczych, 2 gastronomiczne i 8 przemysłowo-odzieżowe.

Ogromnym powodzeniem cieszy się w Lublinie szkoła budownictwa o wydziałach: budowlany, drogowy i młynarski. Szkoła ta w ostatnim roku wydała 59 techników budowlanych i 16 techników drogowych.

Zakłady Wapienne na Pomorzu zwiększają produkcję

Zakłady Wapienne Piechcin-Wapienne znacznie przekroczyły w roku bież. poziom produkcji przedwojennej. W stosunku do roku 1937 produkcja kamienia wapiennego w Zakładzie „Wapienne” wzrosła o 15 proc., zaś w Piechcinie o 41 proc.

Przodujące brzołki Leona Górnego, Mariana Komżyńskiego, Jana Ziemiaka, Olszowskiego i Władysława Skocznińskiego, wykonują przeciętnie 142-162 proc. normy. We współzawodnictwie indywidualnym wybijają się na czoło pracownicy karnieolbomów Skalnicy: Franciszek Mikołajczak i Stanisław Staryński, wykonujący po 170 proc. normy.

Decyzyjny plan oszczędnościowy, wynoszący 10,5 mln. zł, wykonano w całości już w ciągu trzech kwartałów br.

Kętrzyn zał pierwsze miejsce wśród cukrowni gdańskich

Zaloga cukrowni w Kętrzynie zakończyła tegoroczną kampanię wykonaniem planu w 105 proc. i zdobyciem po raz drugi pierwszego miejsca w Zjednoczeniu Gdańskim.

Dzięki szeroko rozwiniętemu współzawodnictwu pracy, o sukces tegorocznej kampanii został skrócony przez zalogę o 19 dni. Plan oszczędnościowy wykonany został z nadwyżką. Ogółem zaoszczędzono ok. 98 mln. zł.

Dary dla Towarzysza Stalina od klasy robotniczej stolicy

Warszawski świat pracy pragnie jak najgorzej uczcić dzień urodzin towarzysza Stalina. Nieprzerwanie napływają meldunki o podejmowaniu zobowiązań produkcyjnych przez zalogi warszawskich fabryk, przodowników pracy i racjonalizatorów. W hołdzie wielkiemu przywódcy proletariatu całego świata, robotnicy wielu stołecznych zakładów pracy przygotowują dary, będące wyrazem przywiązania mas pracujących do towarzysza Stalina.

Część darów została już wykonana i przesłana do Komitetu Warszawskiego PZPR.

Widzimy tu miniatury zbiornik gazowy, działający jak zbiornik normalnej wielkości — dar robotników Wsi sztatu Blacharskiego Gazow.

MZK stolicy przygotowują noworoczne niespodzianki

Z jednego krańca Warszawy na drugi przy minimum przesiadek

MZK zamierzają z Nowym Rokiem wprowadzić nowy układ linii komunikacyjnych wychodząc z założenia, że wynagaję tego zmienił warunki życia stolicy. Projekt musi uzyskać jeszcze zgodę kolegium Zarządu Miejskiego, aby mógł wejść w życie.

W ciągu dwóch ostatnich lat zmieniły się gruntownie warunki życia w stolicy. Powstało nowych wielkich osiedli mieszkaniowych, uruchomiono nowych zakładów pracy, otwarto nowych arterii komunikacyjnych, stwarza konieczność przedłużenia istniejących linii komunikacyjnych, utworzenia nowych, skasowanie tych, które nie spełniają swej roli.

Krótko mówiąc chodzi o to, aby jak najprawniej rozwiązać potrzeby komunikacyjne świata pracy. Opracowując nowy projekt przebiegu tras wzięto pod uwagę również propozycje, wysuwane przez związek zawodowy, DRN i pasażerów.

Te zamierzone innowacje przy zmniejszeniu do minimum przesiadek na przystankach krańcowych (tak, aby pasażerowie wysiedli i wsiadli) powinny, przy zwiększonej częstotliwości kursów, przynieść dużą poprawę w komunikacji miejskiej.

Zmiany w trasie linii tramwajowych

„8” zmieniliby znacznie swą trasę. Łęczyłaby ona w myśli nowej koncepcji Powązki z Placem Zwabiela przez ulice: Towarową, Grojecką, pl. Narutowicza i Filtrów.

„10” ma być przedłużona i biegnęłaby przez Śródmieście do ulicy Młynarskiej, a następnie do Cmentarza Wolskiego. W związku z tym zostałyby skasowane „12” i „21”, jako pokrywające się z trasą „dziesiątki”.

„15”, jak sugeruje projekt MZK, dochodziłaby aż do Dworca Południowego przy ul. Puławskiej, a „19” zamiast do Pl. Unii, do Pl. Zwabiela.

„23” — która „znika” w lipcu br., ukazałaby się znów, obsługując trasę Al. Zieleniecka — Koło, przez most Poniatowskiego i ulicę Żelazną.

„24” według przygotowanego projektu, zamiast do Pl. 3-ch

robów, produkowanych przez tę fabrykę.

Zespół kolejarzy z parowozowni w Howie skonstruował wagon towarowy PKP, poruszający się po szynach. Wśród wykonawców daru widziemy nazwiska uczniów warsztatów mechanicznych ZMP-owców Antoniego Piekarskiego i Jerzego Karolaka.

Robotnicy Warszawskich Zakładów Garbarskich wykonali tęczkę na biurko z czarnej skóry, ozdobioną inicjałami J. S.

Projekt wprowadzenia komunikacji nocnej

Należy też spodziewać się, że jednocześnie wprowadzona zostanie także potrzebna stolicy miejska komunikacja nocna. MZK projektuje tu z dniem 1 stycznia uruchomienie 10 linii tramwajowych i 4 autobusowych, kursujących co 30 minut do godziny 1.30, lecz w jakim stopniu zostaną zrealizowane te projekty, zależy będzie od decyzji Zarządu Miejskiego.

Jest to jednak niewątpliwie słuszny pomysł, gdyż po godzinie 22.45, gdy zjeżdżały z linii ostatnie wozy, można było korzystać tylko z taksówek i dorozek.

Przy opracowaniu tras linii nocnych należałoby, naszym zdaniem, przede wszystkim położyć nacisk na połączenie z sobą wszystkich dworców kolejowych. (Bk)

Półsanatorium dla młodzieży akademickiej powstało na Bielarach

Staraniem Związku Akademickiego Młodzieży Polskiej powstało w roku bieżącym na Bielarach półsanatorium dla studentów zagrożonych gruźlicą.

Obecnie przebywa tu w idealnych warunkach 25 studentów uczęszczających jednocześnie na wykłady w szkołach wyższych. Ilość miejsc w półsanatorium zwiększy się w najbliższym czasie do 60.

Koszt wyżywienia i opieki le

karńskiej studentów pokrywa Min. Zdrowia przeznaczając 500 zł dziennie na jednego chorego. Celem umożliwienia choremu studentom dojazdu do miejsca na uczelnianym półsanatorium otrzymało specjalny autobus.

Przedmiotem specjalnego zagrożenia gruźlicą na przedmiot uzyskania skierowania od Komisji rozpatrującej podania przy delegaturze Min. Oświaty dla spraw młodzieży szkół wyższych. (w. b.)

Zaloga fabryki czekolady „Wedel” przygotowała piękny tort, który zdołała zczładować figura przodownicy pracy.

Dar robotników „Schichta” — tafła mydła w oszkłonej gąlbocie, obrazuje rozwój produkcji fabryki w okresie od 1945 — 1949 r.

Symbole przywiązania i miłości

Drukarnia Miejska w Warszawie wykonała album, który zawiera szereg plansz dawnej, zniszczonej i odbudowującej się Warszawy.

Dary nadeszły również m.in. zalogi fabryk „Fuchs”, „Perun”, A-51 (dawna „Marciniak”), ZWAWN (daw. Szpotański) PZO, oraz Mennicy Państwowa i Akademia Sztuk Pięknych.

Wśród подарunków, które warszawski świat pracy przesyła towarzyszy Stalinowi są rzeczy wykonane bardziej i mniej artystycznie, ale wszystkie one są wyrazem wielkiego przywiązania, oddania i miłości klasy robotniczej stolicy do towarzysza Stalina.

Fabryka „jak żywa”

W Warszawskich Zakładach Przemysłu Odzieżowego im. Obrońców Warszawy robotnicy przygotowują makietę swojej fabryki.

Budynec fabryczny jest już gotowy. Jesteśmy świadkami „montowania” budynku socjalnego i administracyjnego. Rysunek sporządził ob. Zabeł — technik z dyrekcji budowy WZPO.

Zwinnę ręce robotnic Drenkowskiej i Bartosiak obszywają starannie płótnem „tamy okienne”.

Najtrudniej robi się „trawę” — informuje zetempełką Anna Gwiner. Ale „trawa” zrobiona z zielonych nitok wygląda „jak żywa”.

Chemy, żeby wszystko wyglądało tak, jak jest naprawdę, z najdrobniejszymi szczegółami — tłumaczył wspólnie twórczynię makiety ob. ob. Strzelecka i Czapkiewicz.

No powiedzcie — pytają wszyscy — czy Wam się to podoba?

Trudno dać już odpowiedź, gdyż makietka nie jest jeszcze ostatecznie wykończona. Sądzimy jednak z tego, co widzimy i z żarliwości z jaką wykonawcy odnoszą się do swojej pracy — makietka będzie piękna. (h.s.)

20 tys. ton ponad plan

Pracownicy oddziału Bydgoskiego Żegluga Państwowej, którzy roczny plan przewozów wykonali już 12 listopada, postanowili przewieźć do końca sezonu dodatkowo 20 tysięcy ton towarów.

5 mln. zł do końca br. zaoszczędzą spółdzielnie pomorskie

Podjęwszy apel Hajduckich Zakładów Hutniczych, Bydgoskiej Spółdzielni Spożywców wezwła spółdzielnie w Toruniu i Grudziądzu do współzawodnictwa w akcji oszczędnościowej. Pracownicy wszystkich trzech spółdzielni zobowiązali się zaoszczędzić do końca roku sumę 5 milionów zł.

Odkrycia prehistoryczne

W województwie poznańskim natrafiono na dalsze stanowiska prehistoryczne. W Piotrkowicach w powiecie kosińskim odkryto cmentarzysko z czasów przedhistorycznych tzw. kultury „łużyckiej”.

We wsi Szczępoli, w powiecie konińskim, odkopano zabytki tzw. kultury przedrzytyckiej z drugiego okresu epoki brązu. Na uwagę zasługują ułamki sity, fragmenty naczyń glinianych, zdobione odciskami plecionki oraz resztki przedmiotów z brązu. Znalezione również kości ludzkie.

Kurs dla instruktorów wiejskich

W świetlicy powiatowej komendy „Służby Polsce” odbył się uroczyste zakończenie wojewódzkiego kursu instruktorów gminnych SP, rekrutujących się spośród robotnic i malarzów chłopskich.

Z ogólnej liczby 43 słuchaczy, kurs ukończyło 38, w tym 8 z tytułem przodownic pracy. Absolwenci kursu przyłączyli się do pracy społecznej i kulturalno-oświatowej we wsiach Dolnego Śląska.

RADIO

ŚRODA — 14 GRUDNIA Program I na fal 1335,3 m.

Program dnia 8.35, na Jutro 23.55. Sygnal czasu 12.00. Wiadomości 12.01, 15.00, 20.00, 23.00; Wszelchni 9.15.

8.40 Muzyka; 8.55 Dla klas VI — IX; 9.55 Muzyka; 10.00 Skrzynka PKC; 10.10 Muzyka; 10.50 Informacje; 10.55 Radziecka muzyka ludowa; 11.15 Audycja literacka; 11.35 Muzyka; 11.45 Pogadanka; 12.30 Kuchnia dla szkół; 13.20 Przerwa; 13.20 Kompozytor Typo; 13.25 Audycja literacka; 13.30 Audycja literacka; 13.35 Skrzynka techniczna; 13.50 Muzyka; 14.10 Rادیوی kurs dla nauczycieli społecznych; 14.20 „Dzieńko ulicy”; 14.30 Muzyka; 14.40 Muzyka taneczna; 14.55 Audycja dla wojska; 14.55 „Ku jednolici” — montaż poetycki; 15.00 Radziecka muzyka ludowa; 15.05 Audycja literacka; 15.10 Audycja literacka; 15.15 „Ułubione melodie”; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

Program II — na fal 295,8 m.

Początek audycji 5.10; Sygnal czasu 5.13; Program dnia 7.55. 12.25; na Jutro 23.10; Wiadomości 5.15, 6.00, 6.45, 16.00, 20.00, 23.00; Wszelchni 6.15, 16.00.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska; 5.30 Gminny koncert; 5.35 Koncert z Budapesztu; 7.10 Muzyka; 7.55 Repertuar kin i teatrów; 8.00 Muzyka; 8.45 Przerwa; 13.35 Dla klas X—XI; 14.50 Reportaż; 14.55 „Złoty kł”; 14.55 Radziecka muzyka ludowa; 15.10 Kompozytor Fiełberg; 15.15 Audycja literacka; 15.20 „Złoty kł”; 15.25 Muzyka; 15.30 „Z życia Związku Radzieckiego”; 15.35 Muzyka taneczna; 15.40 Koniec audycji.

5.20 Koncert dla wojska;

Pod ostrym kątem

A może jednak pomoże...

Lódzka „Gospoda Ludowa” prowadzona przez Powiatowy Dom Towarowy ma już wyrobioną opinię. Nie stęży nie jest ona zbyt pochlebna. Złożyły się na to poważne niedociągnięcia w stosunku do konsumentów.

Pomimo kilkakrotnych zapewnień ze strony naczelnej dyirekcji, że już, już w najbliższym czasie wszystko zmieni się na lepsze, znowu mamy do zanotowania przykry fakt.

W zeszłą sobotę o godz. 6-tej wieczorem lokal zamknięto na wszystkie spusty. Powód był bardzo „ważny”. Zakładowa organizacja kobieca urządziła tego dnia wieszanie w salach „Gospody”... t. z. „stać” i kierowniczo zezwoliło na celu „uporządkowania” sal przed zabawką na zamknięcie lokalu na dwie godziny.

Tak więc restauracja, bar i kawiarnia, były do godz. 9-tej wieczorem nieczynne mimo, że publiczność, jak wreszcie zwykłe, tłumnie gromadziła się przed wejściem. Na tym jednak nie koniec. O godzinie 9-tej lokal został ponownie uruchomiony ale... przy wejściu ustawiono stołki i od każdego, kto chciał skorzysta z usług „Gospody”, np. zjeść kanapkę za 40 zł, pobierano 200 zł za bilet wstępu.

Rezultat był aż nadto widoczny: niezadowolona publiczność sarkawa, a dzienny utarg „Gospody” w tym dniu przyniósł stratę dla przedsiębiorstwa państwowego w wysokości około 120 tys. zł.

Tego dnia wieczorem byliśmy w „Gospodzie”. Po stwierdzeniu powyższych faktów opuściliśmy „gościnne” progi. Na ulicy stało dwóch robotników.

Z tym należy się zwrócić do prasy. Tak nie może być!

Drugi pokłwał głowę i machnął ręką.

Nie warto. Prasa już piła wielokrotnie o gospodarstwie i nie nie pomogło. Nawet nie raczyli odpowiedzieć.

Obaj wczurzyli ramionami i odeszli. My jesteśmy innego zdania. Napisaaliśmy. Pomoże. I to na pewno.

B-skł.

Sprawy naukowców

Jeszcze o zaopatrzeniu, o problemie asystentów i kwestii planowania

Jerzy Rawicz

Poruszony przez nas problem lepszego, sprawniejszego i szybszego zaopatrywania zakładów naukowych („Trybuna Ludu” Nr 324 i 331) wywołał wśród naukowców echa, świadczące, że zagadnienie to nabrzmiało i domaga się szybkiego i radykalnego rozwiązania.

Przed paru dniami („Trybuna Ludu” Nr 335) zamieścił list prof. SGGW dr Pieniżka, który m. in. zwrócił uwagę, że „istnieje powszechna tendencja do sprowadzania rze czy gotowych z zagranicy, natomiast przejawiamy za mało inicjatyw w konstruowaniu na miejscu prostych przyrządów”.

Z drugiej strony otrzymaliśmy pismo od jednej z firm, która wyraża chęć specjalizacji w produkcji pomocy dla zakładów naukowych i załącza projekt organizacji.

Wreszcie napływają od naukowców dalsze skargi na instytucje zaopatrzeniowe. Tak np. kierownik katedry mikrobiologii i epizootologii Uniwersytetu Marii Curie - Skłodowskiej prof. dr J. Parnas komunikuje nam co następuje: zakład zwrócił się do Varimexu przesyłając rok temu o import lodówki automatycznej. Varimex przez dłuższy czas zamierzał sprowadzić lodówkę z Anglii, a potem słusznie przeniósł zamówienie na Czechosłowację. Po całej litani pism, interwencji telefonicznych i osobistych, gdy zdawało się, że lodówka jest już w drodze, zakład dostał od Varimexu pismo, stwierdzające, że nie ma lodówki. Zakład został wprowadzić na lodzie, ale ten lód nadaje się co najwyżej do badań rozpoznawczych — ale nad sprawnością prac Varimexu. Przy tym zakład traci 400 tys. zł. dotacji, przeznaczanej na zakup lodówki — dotacji, która musiała być wydatkowana do końca br.

List dr. Parnasa zawiera poważniejsze oskarżenie:

„Oświadczam — pisze autor — że w ciągu pięciu lat mimo energicznych naszych starań ani firma Varimex ani inne nie sprowadziły dla mego zakładu żadnego zamówionego aparatu. W ciągu pięciu lat pieniądze są przetrzymywane do grudnia, a potem albo utracone, albo wydatkowane nie tak, jak trzeba”.

Te groźne sygnały, o których już pisaliśmy, zmuszają nas do ponownego apelu: sprawy te należy jak najszybciej uporządkować, bo każda zwłoka oznacza poważną stratę dla rozwoju polskiej nauki.

Pragnęlibyśmy teraz omówić jeszcze dwa zagadnienia, związane z pracą zakładów naukowych.

Sprawa asystentów. Kilku profesorów wyższych uczelni zwraca uwagę na fakt niezawierzenia niektórych nominacji asystentów przez władze oświatowe. Być może, że w tym czy w innym wypadku zwłoka w zatwierdzeniu asystentów nastąpiła z przyczyn natury biurokratycznej. Często zdarza się jednak inaczej. Wysuwane kan-

dydatury na asystentów nie zawsze odpowiadają wymogom, które stawiamy personelowi pedagogicznemu naszych zakładów naukowych. Jeżeli np. kandydat na asystenta znany jest z tego, że holduje, powiedzmy, nienaukowym teoriom w dziedzinie biologii, że nie poznał i nie przyjął wiedzy miczurinowskiej, a opiera się na błędnych teoriach morganowskich, to trudno się dziwić, jeżeli taka kandydatura nie ulegnie zatwierdzeniu. Trudno wymagać, abyśmy godzili się na wychowywanie młodzieży i nauczanie jej w kierunku, który uważamy za reakcyjny i nienaukowy. Jeżeli więc kandydaty na asystentów będą przez profesorów przy konsultacji Podstawowej Organizacji PZPR dobrane

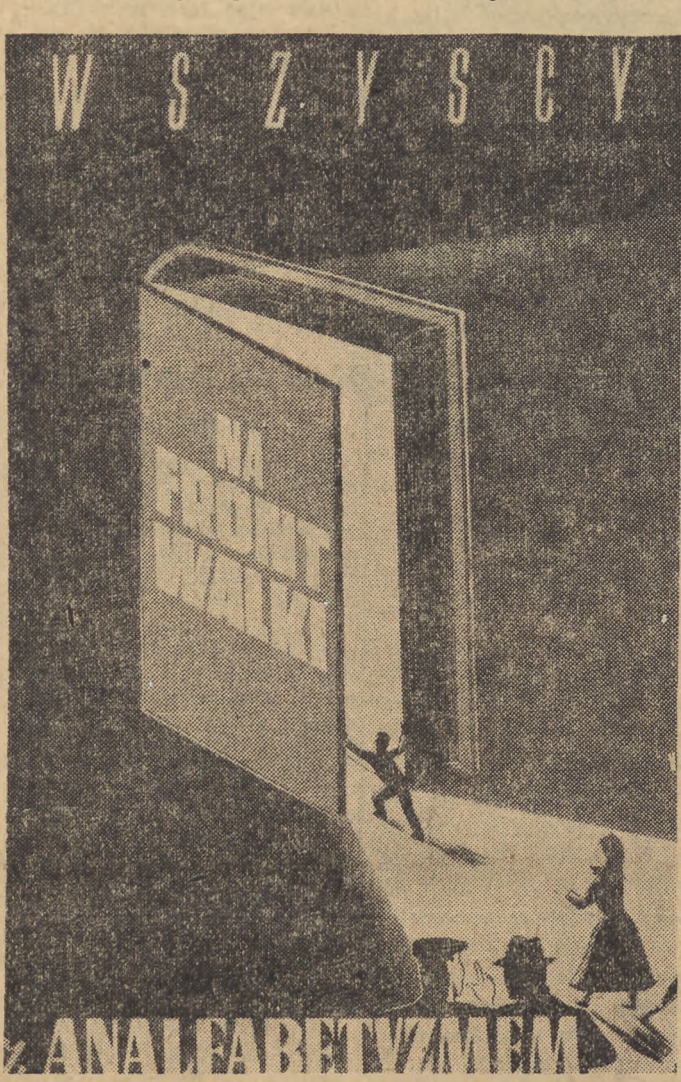
zarówno pod względem słusności, jeżeli chodzi o wiedzę, jak i o postawę polityczną — danego kandydata, wtedy nie będzie również trudności w zatwierdzeniu kandydatów ani zahamowań w nauczaniu wynikających z tego powodu. Z dotychczasowej praktyki mogliśmy przytoczyć wypadki, kiedy aspirujący do kariery naukowej na naszych wyższych uczelniach niektórzy asystenci okazywali wręcz wrogość wobec państwa ludowego.

Wreszcie ostatnie zagadnienie, które chcielibyśmy poruszyć — sprawa planu pracy zakładów naukowych. O ile nam wiadomo, takiego planu dotychczas nie ma. Stworzenie planu badań naukowych jest zagadnieniem bardzo poważnym i wymagającym wielkiego długotrwałego wkładu pracy. Dlatego trudno dzisiaj mówić już o planie naukowym, ogarniającym całokształt prac badawczych.

Wydaje się natomiast, że nie można i nie należy w państwie planowej gospodarki zupełnie eliminować planowości z tej dziedziny życia. Wydaje się, że konieczna jest, jako pierwszy etap planowości, koordynacja prac poszczególnych zakładów naukowych z tej samej dziedziny, by w analogicznych zakładach naukowych różnych miast nie prowadzono tych samych prac przy eliminacji innych zagadnień. Wydaje się również słuszne przystąpienie do przemyślenia planów działań, w poszczególnych dyscyplinach nauki.

Tego rodzaju akcja powinna dać dobre rezultaty. Rzeczą prostą, nie wyczerpalną w kilku — z konieczności fragmentarycznych artykułach — całokształt zagadnień, związanych z pracą zakładów naukowych. Pragnęliśmy jedynie zasygnalizować pewne zjawiska. Chętnie w dalszym ciągu przyjmijmy wszelką inicjatywę naukowców w tym zakresie. Jak już stwierdziliśmy poprzednio, opinia publiczna docenia wkład pracy i rolę naukowców i chętnie zawsze przyjdzie im z pomocą w usuwaniu przeszkód, które mogłyby hamować rozwój nauki w Polsce.

Walczyliśmy z analfabetyzmem



W dniu 11 bm. rozpoczął się Tydzień walki z analfabetyzmem. Z tej okazji wydrukowano estetyczny afisz, który reprodukuje powyżej. Foto AR

łączyć smutną prawdę o chłopkiej niewoli z optymistyczną atmosferą, jaką roztoczył autor wokół postaci ludowych bohaterów. Zdrowy humor łączy się w jedną broń ze sprytem, skierowanym przeciw feudalne mu panu.

Wesoła komedia w operetkowym stylu staje się wspaniałym obrazem społeczeństwa, w którym obok feudalnej szlachty mamy i przekupnego urzędnika, nieuką - seminarzystę, szermującego scholastyką, chłopkę, która smutnie się rozczaruje na swej biednej drodze do blichtru i bogactw rządzącej klasy, mamy wreszcie lud białoruski i jego piękny tradycje i drzemające w nim ta lenty.

IRENA MERZ

Pokazano nijakie — zamiast radzieckiego miasta

Anatol Sofronow: „W pewnym mieście”. Sztuka w 6-ciu obrazach, w przekładzie Józefa Brodzkiego. Przedstawienie Teatru Nowego w Poznaniu w Państwowym Teatrze Romantycznym.

Wybora współczesna sztuka Sofronowa lada dzień wędruje na scenę Państwowego Teatru Współczesnego w Warszawie, będziemy mieli wówczas sposobność oświadczyć dokładniej aktualną i świetnie dramatycznie ujętą jej problematykę, a zarazem trudności jej właściwego wystawienia. Na razie od notujemy więc tylko, że o te niewątpliwie trudności aktorów - inscenizacyjne potykał się co krok zespół poznański, którego wersję „W pewnym mieście” dopuściło łagodne jury festiwalu do finału.

Tematem sztuki Sofronowa jest współczesne życie radzieckie. Bohaterem zatem naczelnym inscenizacji jest zorientowanie w tym życiu i wyczuwanie jego cech charakterystycznych. Tymczasem reżyser Stefan Drewnicz dał zamiast tego jego wycinka z życia ludzi radzieckich jakiegoś komopolityczny obraz, w którym słowo: wartyż i komunista, brzmią obco i dziwnie. Wadliwie w tym niefortunnym dziele dopomógł dekorator Zygmunt Szpiński: brak wyczucia stylu ra-

dińskiego dawał się zwłaszcza zauważyć w scenach dziecięcych się w mieszkaniu Ratnikowa, co nie znaczy, by w innych odstępach było wiele lepiej.

Spośród aktorów rekord niezrozumienia stylu radzieckiego wzięli Bolesław Roslan, niewłaściwie zresztą obsadzony w roli Ratnikowa. Roslan był amerykańskim przedsiębiorcą, nie przewodniczącym miejskiego Komitetu Wykonawczego czyli prezydentem miasta. Ponadto — nieszczęścia idą parami — dopiero wczoraj pisałem o niebezpieczeństwie „szadzenia” („mój szyn, moja cz. orko”); i dziś znowu!

Najbliższe tego, co być powinno, znalazł się Zdzisław Karcewicz, w roli zastępcy przewodniczącego MKW; jemu udało się, gdy używał języka działacza radzieckiego i partyjnego.

Przyjemnym zjawiskiem była na scenie para młodych: H. Bedryńska (dziennikarka Klau dia) i A. Żukowski (kapitan Paweł). K. Wichniarz w ważnej, centralnej roli Pietrowsa,

sekretarza Komitetu Miejskiego WKP(b) usiłował uchwycić styl bolszewicki, ale tylko chwilami mu się to udało. Jerzy Block nieźle zagrał bezpartyjnego naczelnika bud-

nictwa miejskiego, K. Salaburska, Z. Wierzejska i Z. Zintel nie znaleźli się na swoim miejscu.

Czekamy na przedstawienie u Axera.

Opowieść o bohaterkim lotniku

„Gastello”, sztuka w 11 obrazach Izidora Sztoka, w przekładzie J. Maślńskiego i Cz. Szpakowicza. Premiera Państwowego Teatru Powszechnego w Warszawie.

W szereg krótkich obrazów pokazuje „Gastello” dzieje życia Mikołaja F. Gastello, ur. w 1907 r., zgasłego w 1941 r. Widzimy przebieg Gastello z cywila do lotnictwa, jego pierwsze kroki w nowym zawodzie i stopniowe doskonalenie się nie tylko jako wojskowego lotnika, lecz jako człowieka społecznego i komunisty. Na tle tego głównego biograficznego wątku zapoznajemy się z życiem paru innych lotników, a przede wszystkim z życiem Sergiusza Garina, najlepiej narysowanej postaci utworu Sztoka, z oficerem ambitnym, próżnym i lekkomyślnym aż do katyńskiego niedbalstwa, ale przegiętym uświadamiającym sobie swe winy i okupującym je bohaterką śmiercią.

Osobną wzmianką należy się Jerzemu Tkaczykowi, odważającemu rolę tytułową. Tkaczyk jest jednym z niewielu u nas aktorów, którzy trafnie umiela wyczuć i zagrać człowieka radzieckiego. Rola Tkaczyka w sztuce Pachmanowa i Pysa „Okno w lasie” należy do ciekawszych, jakie widzieliśmy w ramach festiwalu. W „Gastello” narysował Tkaczyk również postać żywą, budzącą sympatię i podziw.

Autór pragnął pokazać bo-

Wystawa racjonalizatorska Wojsk Łączności



W jednej z jednostek łączności zorganizowano wystawę prac racjonalizatorów. Na zdjęciu racjonalizatorzy - żołnierze, którzy skonstruowali przenośny radiowęzeł. Fot. WAF

„Byłem wąsikiem Hitlera...”

Fala brudnej literatury zalewa Niemcy zachodnie

(KORRESPONDENCA WŁASNA „TRYBUNY LUDU”) Marian Podkowiński

Berliński „Kabaret Komików”, który obchodził swój srebrny jubileusz, wystawił niedawno rewii Guentera Neumanna pt. „Byłem wąsikiem Hitlera”. Monachijski „Simpl” wydrukował satyrę pt. „Byłam szczotką do zębów Hitlera”. Oba te dowcipne tytuły starają się wyśmiać (a raczej zbagatelizować) sytuację w niemieckim rynku wydawniczym, gdzie książki o Hitlerze biją wszelkie rekordy powodzenia.

Bрудna fala

Znany wydawca Rowohlt powiedział, że ma na składzie kilkudziesiąt rękopisów rozmaitych utworów generałów hitlerowskich i cywilnych dygnitarzy, którzy uważają, że nie powinni „zejść z tego świata, dopóki nie spłacą długu historii Trzeciej Rzeszy”. Mniejsza płótki ograniczają się do robienia pieniędzy na ogłoszaniu, przeważnie zmyślonych, ale za to pikantnych, szczegółów z życia „bogów” brunatnego Olimpu. Zwłaszcza takie tygodniki, jak „Revue” lub „Spiegel”, celują w wybielanie zagasyłych gwiazd hitlerowskiego firmamentu. W każdym numerze zamieszczane są zdję-

cia „ukochanego fuhrera”. Ostatnio naliczyłem w księgach zachodniego Berlina — były to wszystko wydawnictwa z Frankfurtu lub Monachium — kilkanaście pism, które drukowały w odcinku wspomnienia rozmaitych mniej lub więcej autentycznych sekretarzy osobistych, służących, adiutantów, szoferów, kochanków, przyrodnych braci i kucharzy Hitlera.

Wydawcy nie żałują na ten cel papieru ani pieniędzy. Hitler w pantoflach, to ulubiony temat książek. Ostatnio pojawiła się „sensacyjna” książka Amerykanina Alberta Zollera pt. „Hitler Privat”. Autor twierdzi, że miał dostęp do bliżej niezanych „dokumentów”, oraz rzekomo czerpał wiadomości od „tajnej sekretarki” Hitlera. Książka ta, poza ogólną treścią, jest próbą przedstawienia Hitlera jako „nieszczęśliwego człowieka, pełnego sentymentów i szlachetnych porwołów, z którymi musiał kryć się przed najbliższymi nawet otoczeniem, aby móc nadal panować nad bandą z NSDAP i administracji państwowej. To był w gruncie rzeczy dobry człowiek — sugeruje między wierszami Mr. Zoller — tylko życie uczyniło go złym...”

Ukazał się niedawno tygodnik „Revue”, z obryzwią fotografią Hitlera na okładce i wielkim artykułem Hermanna Essera pt. „Adolf Hitler — wielki miłośnik sztuki” — wewnątrz numeru. Autorem artykułu jest jeden z założycieli partii nazistowskiej, posiadacz legitymacji nr 2. Tygodnik wykupiono w ciągu kilku godzin.

Ostatnio widziałem na zachodzie Niemiec następujące wydawnictwa: wspomnianą już książkę Zollera, Otto Straasera — „Hitler i ja”, generała Haldera — „Hitler, jako wódz i strateg”, generała Karla Kollera — „Ostatni miesiąc”, dr Schachta — „Porachunki z Hitlerem” (300 tysięcy egzemplarzy), Rudolfa Dielsa, b. prezydenta poljeji berlińskiej i szwagra Goeringa — „Brunatny prorok” i biografie kochanki Hitlera, Ewy Braun. Dodac do tego należy kilka książeczek o

Goebbelsie, oraz o szefie niemieckiego kontrwywiadu, admira le Canarisie, książek, które właściwie również są poświęcone Hitlerowi. W Stuttgarcie wydano pamiętniki o Hitlerze, napisane przez sternika jego prywatnego yachtu.

„Duch Hitlera” o sobie

Pewien tygodnik sztułgarski przedrukował stenogram rozmowy z „duchem Hitlera”, przeprowadzonej przez medium, występujące pod kryptonimem Madame Fr. Ch. „Duch Hitlera” twierdzi, że wprawdzie „robbiliśmy wiele złych rzeczy, ale nie wszystkie w Trzeciej Rzeszy było złe! Pewien dziennik frankfurcki pisze: „Pamiętniki o Hitlerze mają za zadanie stworzyć wśród społeczeństwa mniemanie, że Hitler wprowadził skazane na śmierć, ale przecież nie ze złej woli. To był uczelwy człowiek, który kochał dzieci i kwiaty...”

Wprawdzie wielu Niemców wie, co sądzić o tym „miłośniku kwiatów i dzieci”, który wspólnie ze swą bandą zbrodniarzy mordował dziesiątki milionów ludzi i miliony dzieci, ale literatura ta ma za zadanie „zawsze wiernych” oddor — tylko życie uczyniło go złym...”

Według recepty Wall Street

Odpowiedzialność za tę falę brudnej „literatury”, przegotowanej gruntu pod nowy „mit” o Hitlerze i hitleryzmie ponoszą, oczywiście, anglo-ame rykańsko-francuskie władze okupacyjne, które przywróciły hitlerowski wydawcom prawo do ich przedsiębiorstw i pozwalają hitlerowskiemu autorom drukować wszystko co im się podoba. Tego rodzaju polityka zachodnich okupantów stanowi bezwzględnie chęć dla propagandy hitlerowskiej. Wall Street usiłuje w strumieniu dolarów obmyć Hitlera i jego spólników i zrobić z nich symbol Zachodnich Niemiec. Symbol, który odpowiada ich imperialistycznym planom zrobienia z Niemiec Zachodnich narzędzia agresji.

Rozstrzygnięcie konkursu SARP na projekty upamiętnienia miejsc straceń

Rozstrzygnięty został konkurs SARP na projekty tekstów, symboli, pomników i tablic, upamiętniających miejsca straceń.

Sąd konkursowy przyznał nagrody (120 tys. zł.) art. rzeźb. Karolowi Tehtorkowi z Warszawy za projekt tablicy pamiątkowej. Dodatkową nagrodę I (120 tys. zł.) otrzymał prof. T. Krzywda - Polkowski za wykonanie kolekcji szkiełowych projektów. Nagrodę III (40.000 zł) przyznao arch. Wł. Kępcowski i art. rzeźbiarzowi S. Mamotowi z Warszawy za projekt tablicy. Poza tym sąd konkursowy postanowił zakupić za sumę zł 60 tys. prac arch. M. Rehorowskiego oraz wyróżnić pięć dalszych prac.

JASZCZ

Z Festiwalu sztuk radzieckich

Przypominamy: Iscenizacja powieści Gorkiego „Matka” rozpoczęła się w połowie ul. miejsca Festiwalu sztuk radzieckich dla zespołów ochotniczych, organizowanych przez dział kultury i oświaty ORZZ. Obecnie w dniu 11 bm. tę samą sztukę pokazał w „Płacówce” Obwodowy Teatr Dramatyczny Domu Wojska Polskiego. W toku są finałowych przedstawień widziliśmy już w Warszawie dwie wczesne sztuki Gorkiego: „Mieszczan” w interpretacji Teatru im. Wyspiańskiego z Katowice i „Na dzień” w interpretacji stołecznego Teatru Polskiego, urzymy zaś jeszcze „Jęgora Bułyczowa i innych” w wykonaniu Teatru Narodowego.

Do Festiwalu sztuk radzieckich zgłoszono ponadto dwie inne sztuki Gorkiego: „Dzieci

Operetka na motywach ludowych

„Nesterko”. Komedia w 4 aktach Witalisa Wolskiego, osnuta na ludowych motywach białoruskich. Przekład J. Strachockiego. Premiera w Państwowym Ludowym Teatrze Muzycznym.

Teatry nasze przez długi czas borykały się ze sprawą operetki. Czy styl operetkowy odpowiada tym wymaganiom, jakie stawiamy dziś naszemu teatrowi? Czy przekreślił ją w ogóle jako rodzaj sceniczny?

Bzdurne i wiecznie takie same libretta z książkami, księżniczkami i nieodłączną pokojówką — już od dawna były całkowicie negatywną odpowiedzią na te pytania.

Rozwiązanie zagadnienia leży w innej płaszczyźnie. Potrzebna nam jest zupełnie nowa operetka. Operetka, operetka na ludowych motywach, operetka z żywymi i prawdziwymi ludzi, operetka, w której miejsce bohaterów — arystokratów i subretek — zajmie normalny człowiek, gdzie wyimaginowane i bzdurne konflikty zastąpią konflikty prawdziwe.

Takie operetki pojawiają się już w Związku Radzieckim i